

ARTELE SPECTACOLULUI – ACTORIE

Anul de studiu: I

Istoria teatrului universal și a artei spectacolului

Număr Credite: 3-3

An /Semestru: anul I, sem. I, II

TIPUL DISCIPLINEI: fundamentală

OBIECTIVELE CURSULUI: Expunerea diacronică a evoluției principalelor conceptelor teatrale din Antichitate până la Romantism. Operarea și utilizarea corectă a conceptelor teatrale (teatru, spațiu teatral, spațiu scenic, catharsis, etc.). Prezentarea principalelor curente artistico-literare în perioada propusă analizei. Studierea principalilor dramaturgi și a pieselor de teatru reprezentative perioadelor alese. Analiza textului dramatic. Reliefarea prin proiecții power point a modificării spațiului scenic de-a lungul evoluției istorice a teatrului.

CONȚINUT: Noțiuni introductive. Primele forme artistice de exprimare a sensibilității și creativității umane. Homo ludens. Sistematizarea gândirii teatrale. Poetica lui Aristotel. Nașterea teatrului clasic grec. Tragediile (I). Eschil, Orestia. Tragedia greacă (II). Sofocle, Antigona și Electra. Euripide, Fedra. Comedia teatrului grec. Aristofan, Broaștele, Norii. Teatrul clasic latin. Seneca, Fedra. Plaut, Soldatul fanfaron. Terențiu, Eunuchus. Vergiliu, Eneida.

Mitul clasic. O abordare istorică a conceptului. Teatrul în Evul mediu. Misterele și miracolele dramatice. Celestina. Renașterea și Barocul. Cadru general. Caracteristicile teatrului renascentis și baroc. Evoluția spațiului scenic de la amfiteatru la teatru. Studiu de caz: corral și playhouse. Teatrul spaniol clasic. Miguel de Cervantes Saavedra. Nașterea mitului spaniol european: de la Don Quijote la Don Juan. Teatrul ca istorie socială și discurs politic. Lope de Vega (I). Fuenteovejuna, Primarul din Zalamea, Câinele grădinarului. Adaptări contemporane ale pieselor lui Lope. Vizionarea unor fragmente din piesa Fuenteovejuna în interpretarea companiei de teatru clasic Ksec Act. Calderón de la Barca, Viața e vis. Tirso de Molina. Piese de teatru spaniole cu subiect românesc. Lope de Vega, Regele fără regat. Luis Vélez de Guevara, Ilustrul prinț transilvănean. Agustín Moreto, Juan de Matos, Ilustrul prinț, apărător al credinței. Caracteristicile teatrului elisabetan. Precursorii lui Shakespeare. Recapitulare. Teatrul național englez. William Shakespeare (I). Dramele istorice. Richard al II-lea. Shakespeare (II). Tragediile. Hamlet, Otthelo, Regele Lear, Macbeth. Shakespeare (III). Comediile. Visul unei nopți de vară, Cum vă place, Măsură pentru măsură, Furtuna. Fenomenul Shakespeare în România. Festivalul Shakespeare. Clasicismul. Noțiuni introductive. Context. Clasicismul francez. Molière (I), Bolnavul închipuit, Avarul, Tartuffe.. Molière (II), Don Juan. Rescrierea mitului. Clasicismul francez. Corneille, Cidul. Racine. Commedia dell'arte. Noțiuni introductive și caracteristici ale genului. Carlo Goldoni. Carlo Gozzi. Sturm und Drang. Goethe, Faust. Un Faust modern în viziunea lui Silviu Purcărete (de la Sibiu la Edinburgh). Iluminismul. Caracteristici și concepte. Teatrul oriental (I). Noțiuni introductive în filosofia orientală. Teatrul oriental (II). China, India, Japonia. Recapitulare.

LIMBA DE PREDARE: limba română

EVALUARE: examen

BIBLIOGRAFIE:SELECTIVĂ:

BERLOGEA, Ileana, Istoria teatrului universal, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1981.

SAIU, Octavian, În căutarea spațiului pierdut, București, Editura Nemira, 2008.

TONITZA-IORDACHE, Mihaela; BANU, George, Arta teatrului, București, Editura Nemira, 2004.

ZAMFIRESCU, Ion, Panorama dramaturgiei universale, Craiova, Editura Aius, 1999.

Introducere în teoria dramei

Număr Credite: 2-2

An /Semestru: anul I, sem. I, II

TIPUL DISCIPLINEI: fundamentală

OBIECTIVELE CURSULUI:

Expunerea diacronică a evoluției principalelor concepte teoretice literare dramaturgice din Antichitate până în prezent.

Studierea conceptelor fundamentale ale principalelor specii ale literaturii dramatice (tragedia, comedia, drama, vodevilul, farsa, melodrama, monodrama).

Însușirea noțiunilor teoretice și utilizarea corectă a conceptelor studiate.

CONȚINUT: Noțiuni introductive. Definiția termenilor de specialitate (teatru, actor, histrion, cabotin). Definiția termenilor de specialitate (mit, mimesis, hybris, catharsis, ludic). Drama, genul dramatic – concept, definiții, etimologie, clasificare. Genul dramatic și speciile literaturii dramatice. Evoluția ideilor literare în Antichitate. Aristotel – Poetica. Artele poetice în Antichitate - Platon, Horatiu, Dionis din Halicarnas, Tratatul despre sublim, Plutarh, Quintilian. Homo ludens. Structura unei opere dramatice (subiect, compoziție, componente constitutive ale subiectului). Diviziunile formale ale dramei (actul, tabloul, tema, motivul, ideea, mesajul, subtextul). Structura pentadică a subiectului dramatic (expozeul-prolog, intriga, desfășurarea acțiunii, punctul culminant și deznodământul). Tragedia - definiție concept, particularități. Tragedia - opere reprezentative. Mecanismele pentadice ale tragediei antice. Vina tragică. Comedia - definiție concept, caracteristici, subspecii, opere reprezentative. Tragicomedia – definiție concept, particularități, exemple. Forme ale comediei – feeria, vodevilul, farsa, sketch-ul. Comicul. Drama – definiție concept, caracteristici, opere reprezentative. Moduri de expunere dramatică (descrierea, portretul, autoportretul, caracterizarea). Dialogul. Monodrama. Monodrama. Personajul și caracterul în literatura dramatică. Analiza personajului dramatic. Esența poeziei dramatice – A. Shopenhauer, Hegel, Wagner, Nietzsche. De la textul dramatic la metatext – reprezentarea scenică. Pentamorfoza dramelor pasionale la Shakespeare. Pentamorfoza dramelor pasionale la Shakespeare. Actorul. Regizorul. Arta de a repeta. Repetițiile și secolul regiei. Studiu de caz – regizorul Silviu Purcărete.

LIMBA DE PREDARE: limba română

EVALUARE: examen

BIBLIOGRAFIE:SELECTIVĂ:

Aristotel, Poetica, traducere de D.M.Pippidi, Editura Univers, București, 1970.

Mihai Gramatopol, Moira, Mythos, Drama, Editura Univers, București, 2000.

Johan Huizinga, Homo ludens, traducere de H.R.Radian, Editura Univers, București, 1977.

Haricleea Nicolau, Dimensiunea sacrului în spectacolul de tragedie antică, Editura Universitaria, Craiova, 2012, (cap.1 Sacrul în poetica teatrală. Actorul corp-de-sacrificiu, cap.5 Silviu Purcărete – regia pictură).

Ateliere de creație

Număr Credite: 4-4

An /Semestru: anul I, sem. I, II

TIPUL DISCIPLINEI: fundamentală

OBIECTIVELE CURSULUI: Capacitarea individului și dezvoltarea aptitudinilor sale specifice. Pregătirea studentului actor pentru implicarea organică în problematica artei actorului. Recăpătarea componentei naturale și obținerea adevărului comportamental. Funcționarea organică în situația convențională. Procesualitate continuă. Dezvoltarea creativității.

CONȚINUT: Exerciții de verificare a personalității creatoare (I). Exerciții de verificare a personalității creatoare (II). Introducerea jocurilor teatrale. Exerciții pentru dezvoltarea aptitudinilor specifice. (I). Introducerea jocurilor teatrale. Exerciții pentru dezvoltarea aptitudinilor specifice. (II). Exerciții pentru dezvoltarea aptitudinilor specifice. Regulele specifice de funcționare a jocului teatral (I). Exerciții pentru dezvoltarea aptitudinilor specifice. Regulele specifice de funcționare a jocului teatral (II). Introducerea PDC (Punct de Concentrare). Principal instrument de lucru al actorului (I). Descoperirea și motivarea unor nuanțe psihologice și transpunerea lor practică. Introducerea PDC (Punct de Concentrare). Principal instrument de lucru al actorului (II). Diversificări ale PDC-ului (orientare și plasare în spațiu scenic) (I). Diversificări ale PDC-ului (orientare și plasare în spațiu scenic) (II).PDC: capacitate de preluare și reacție promptă la stimuli multipli. Exersarea și dezvoltarea capacității de coordonare. Început de relație la scenă. Transformarea jocurilor în antrenament specific. Abordarea conflictului. Formarea mecanismului logic specific. Raportarea la elementele situației scenice. Procesualitatea. Introducere. Procesualitatea. Preluare. Procesualitatea. Prelucrare. Procesualitatea. Opțiune. Procesualitatea. Acțiune. Procesualitatea. Concluzionări individuale. Studiul situației simple: „Eu în situația dată” (I). Studiul situației simple: „Eu în situația dată” (II). „Eu în situația dată” și relația continuă cu partenerul. Feed-back individual.

LIMBA DE PREDARE: limba română

EVALUARE: verificare

BIBLIOGRAFIE:SELECTIVĂ:

Cojar, I. - O poetică a artei actorului, UNITEXT, București 1996

Grotowski, J. - Spre un teatru sărac, UNITEXT, 1998

Spolin, Viola - Improvizatii pentru teatru, Editura U.N.A.T.C. Press, traducerea Mihaela Balan-Bețiu, București, 2008.

Stanislavski, K.S. – Munca actorului cu sine însuși, Ed. ESPLA, București, 1956

Arta actorului

Număr Credite: 7-7

An /Semestru: anul I, sem. I, II

TIPUL DISCIPLINEI: specialitate

OBIECTIVELE CURSULUI:

Inițierea în formarea personalității artistice creatoare. Introducerea în limbajul specific artei actorului. Capacitarea individului și dezvoltarea aptitudinilor sale specifice. Pregătirea studentului-actor pentru implicarea organică în problemele de arta actorului prin dotarea cu instrumente de lucru: Problemă, Punct de concentrare, Scop. Recăpătarea componentei naturale și obținerea adevărului comportamental. Implicarea, disponibilitatea, creativitatea individului în cadrul grupului. Funcționarea organică în situația convențională. Procesualitate continuă. Formarea mijloacelor procesului de creație în teatru, descoperirea tehnicilor actoricești.

CONȚINUT: Curs introductiv: direcții de cercetare și creație, obiective, tematică, bibliografie. Fundamente metodologice ale artei actorului. Definirea termenilor actoricești I (rol, situație, relație, personaj, conflict). Definirea termenilor actoricești II (prag, procesualitate, scop, comic, tragic, dramatic, etc.). Relațiile dintre noțiunile actoricești definite. Limbaj în arta actorului. Studiul și interpretarea suportului dramatic I – (dramatizări: introducere). Studiul și interpretarea suportului dramatic II – (dramatizări: texte literare, opere de artă). Introducere în formele de gândire și expresie specifică actorului (mecanism logic specific). Analiza mecanismului logic specific (*Arta actorului – un mod de a gândi*). Procesualitatea în arta actorului I (etapa 1 - *Preluare*). Procesualitatea în arta actorului II (etapa 2 - *Prelucrare*). Procesualitatea în arta actorului III (etapa 3 - *Opțiune*). Procesualitatea în arta actorului IV (etapa 4 - *Acțiune*). Concretizarea procesului scenic de la convențional la autentic. Curs recapitulativ: Mijloacele actoricești exersate și dobândite. Direcții de cercetare și creație, obiective, tematică, bibliografie pentru sem. II. Forme de gândire și expresie specifice actorului. Școli și metode în actorie. Componenta naturală, fizică și psihică a actului scenic în dramaturgia realistă. Termeni actoricești în teatrul realist I (rol, situație, relație, personaj, conflict). Termeni actoricești în teatrul realist II (prag, procesualitate, scop, comic, tragic, etc.). Studiul și interpretarea suportului dramatic I – (teatrul realist: introducere). Studiul și interpretarea suportului dramatic II – (t. realist: scene scurte în două personaje). Sursele creativității: *Oglinda vie a realității* (observația, atenția, imaginația). Teoria lui *Unde? Cine? Ce? Când?* în abordarea scenică. Spațiul scenic – Arhitectură vie a mișcării. Formarea și educarea mijloacelor de expresie scenică. Actorul și acțiunea fizică în scenă (motivație, scop, necesitate). Rolul – finalitatea procesului de creație a actorului. Concretizarea procesului scenic de la convențional la autentic în teatrul realist.

LIMBA DE PREDARE: limba română

EVALUARE: examen

BIBLIOGRAFIE:SELECTIVĂ:

Aristotel - Poetica, editura Academiei RPR, traducerea D.M. Pippidi, București, 1965

Cojar, I. - O poetică a artei actorului, UNITEXT, București 1996

Donnellan, D. - Actorul și ținta, Ed. Unitext - Bucuresti,

2006

Grotowski, J. - Spre un teatru sărac, UNITEXT, 1998
Spolin, Viola - Improvizatii pentru teatru, Editura U.N.A.T.C. Press, traducerea Mihaela Balan-Betișu, București, 2008.
Stanislavski, K.S. – Munca actorului cu sine însuși, Ed. ESPLA, București, 1956
Tonitza-Lordache, Mihaela; Banu, G. - Arta teatrului, Ed. Nemira, 2004

La piesele studiate în cadrul atelierului de Arta actorului, se adaugă o listă bibliografică obligatorie pentru primul ciclu de învățământ privind dramaturgia națională și universală: I.L. Caragiale, Tudor Mușatescu, Camil Petrescu, Lucian Blaga, G.M.Zamfirescu, Al. Kirilescu, Mihail Sorbul, Mihail Sebastian, Marin Sorescu, I.D.Sîrbu, T. Mazilu, M. Vișniec, G.B. Shaw, O'Neill, Arthur Miller, Tennessee Williams, Pirandello, N.Ostrovski, N.Gogol, E. Albee, A.P.Cehov.

Improvizație scenică

Număr Credite: 3-3

An /Semestru: anul I, sem. I, II

TIPUL DISCIPLINEI: specialitate

OBIECTIVELE CURSULUI: Obiectivul de bază al Departamentului este formarea actorului profesionist de teatru, gânditor și creator, indiscutabil legată de eficiența procesului de improvizație. Principiul cel mai greu de definit în cadrul instruirii viitorului actor este conștientizarea faptului că el însuși este o personalitate artistică vie. Improvizația este disciplina ce poate fi considerată ca parte integrantă a artei actorului. Pornind de la autocunoașterea profundă, Improvizația dezvoltă aptitudinile de bază: spiritul de observație, concentrarea, armonia interioară, imaginația, creativitatea, memoria afectivă, ajutând pe studentul-actor să se autodescopere și să devină apt pentru vizualizarea universului interior. Scopul imediat al improvizației este realizarea acțiunilor credibile în cadrul scenic, a supunerii corpului actorului unei evoluții armonioase cu cerințe speciale.

CONȚINUT: Scena: formele ei; spectacolul ca artă complexă – cunoașterea profundă a realității; raport sentiment - intelect, artă colectivă - formare individuală. Necesitatea dezvoltării expresiei corporale în paralel cu fantezia. Scopul final al educației într-o școală de teatru – interpretarea artistică reușită. Cunoașterea de sine: posibilitatea de a răspunde spontan și dinamic solicitărilor exterioare sau interioare; stăpânirea mișcării, gestului, atitudinii și supunerea lor cu rafinament ideilor textului dramatic; autenticitatea în comunicare; receptivitatea; controlul, adaptarea cu luciditate și finețe a expresiei exterioare cu mișcarea interioară. Corpul și psihicul: Transformarea corpului în cel mai bun prieten; Influența reciprocă (psihic - corp) și constanta acesteia – interacțiunea; Corpul ca instrument pentru exprimarea ideilor în scenă. Descătușarea, învingerea rezistenței, opoziției propriului corp; Supunerea corpului actorului unei evoluții armonioase cu cerințe speciale; Formarea dispoziției creatoare adevărate pe scenă; Gândirea - spiritul analitic ca susținere a rafinamentului expresiei corporale, expresie corporală modelată și recreată din interior; Corpul sensibil dublat de psihic bogat; Impunerea punctelor de vedere moderne în realizarea unor personaje din epoci diferite; Căutarea și înțelegerea diferitelor caractere, dincolo de limitele propriei psihologii ale studentului;

Cultivarea propriilor stări menite să facă din studentul actor o persoană sensibilă, nobilă, flexibilă - intelectual, psihic și fizic; Dobândirea deprinderii de a suprima orice fel de criticism inutil; Excluderea elementului "accidental" din profesiunea de actor – (improvizare - da; "accidente" –nu); Mobilitatea psihică și inventivitatea.

LIMBA DE PREDARE: limba română

EVALUARE: examen

BIBLIOGRAFIE:SELECTIVĂ:

ALEXANDRESCU, Mircea - Rolul improvizației în formarea actorului, sec. 20-69, pg. 211-219
BADIAN, Suzana - Expresia și improvizația scenică, biblioteca facultății
SPOLIN, Viola – Arta improvizației, biblioteca UNATF
STANISLAVSKI – Munca actorului cu sine însuși. Munca actorului asupra rolului. Viața mea în artă, Ed. Pentru Literatură și Artă

Educația și expresia vorbirii scenice

Număr Credite: 3-3

An /Semestru: anul I, sem. I, II

TIPUL DISCIPLINEI: specialitate

OBIECTIVELE CURSULUI: Disciplina este structurată pe două componente fundamentale: Tehnica rostirii scenice (la Curs) și Arta vorbirii (la Lucrări practice, individual) ce se desfășoară în paralel pe parcursul a șase semestre și se sprijină pe acumulări cantitative și calitative, deoarece o voce penetrantă, profesionistă, se formează în timp și cu multă răbdare, trudă, acribie și devoțiune. Semestrul I este dedicat (atât la curs cât și la lucrări practice) demersului ce pune *bazele unei respirații profesionale*, secondate de antrenamente specifice pentru întărirea mușchiiului diafragmatic, pârgii fundamentale ale vocii profesioniste de mai târziu. Semestrul al II-lea pune *bazele unei dinamici expresive*, a unei tehnici exterioare (forma) prin interdependență rezonatorie între elanul interior și forma exterioară prin cuvânt modelat și manevrat riguros și conștient, profesionist; necunoașterea și nestăpânirea tehnicilor vocale afectează starea nervoasă a actorului, făcând loc neîncrederii, emoției periferice și tracului, tulburări astenice care minimalizează întotdeauna o producție artistică; rostirea scenică (*dicție+impostajie*) corectă trebuie să devină o „a doua natură”, în așa fel încât studentul să aibă doar preocuparea pentru *jocul situației scenice* create; teoretizările conceptuale trebuie „să aibă acoperire” în modulul lucrărilor practice aferente etapei de studiu.

CONȚINUT: Aparatul respirator. Aparatul fonator. Respirația și fiziologia ei. Rolul capital al respirației profesionale. Ventilația pulmonară: Expirație, Retenție, Inspirație. Reglarea respirației. Diafragma: Aportul fundamental al diafragmei în emisia vocală și fiziologia ei. Mecanismele respirației corecte, profesionale. Gimnastică respiratorie și diafragmatică sub stricta observare și îndrumare a cadrului didactic. Lanțul sonor al acusticii sunetelor limbii române. Emisia și propagarea sunetelor. Eufonia. Trecerea treptată de la incantație melopeică la vorbire. Sistemul lingvistic: nivelul fonetic și fonologic. Vocalele limbii române sunt funcție de apertură. Suite de silabe bazate pe combinații și permutări aleatorii ale consoanelor constituente silabelor create. Se va opera cu

combinații și permutări de registre, tempouri și intensități vocale; Suite de silabe bazate pe combinații și permutări aleatorii ale consoanelor constituente silabelor create, în registrul șoaptei netimbrate pentru a (auto)controla eficiența rostirii impostrate dobândite, adică penetranța vocală.

LIMBA DE PREDARE: limba română

EVALUARE: verificare

BIBLIOGRAFIE:SELECTIVĂ:

COVĂTARIU, Valeria — *Cuvinte despre cuvânt* — Casa de Editură „Mureș”, 1996

MOISESCU, Vasile — *Lectura artistică și recitarea* — Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă – Casa Centrală a Creației Populare, București 1967

SFÎRLEA, Lidia — *Pronunția românească literară* — Ed. Academiei R.S.R, București 1970

Yog Ramacharaka – Hatha-yoga, Prefață și traducere Alexandru E. Russu, Editura Lotus, București 1992 (Respirația - cap. XIV- XVII)

Antrenament corporal

Număr Credite: 2-2

An /Semestru: anul I, sem. I, II

TIPUL DISCIPLINEI: domeniu

OBIECTIVELE CURSULUI: Obiectivele disciplinei Antrenament corporal pot fi înțelese ca fiind materializarea finalităților sub toate aspectele concretizate în progresele individului în plan somatic, funcțional, cognitiv, motric, afectiv. Obiectivele de referință: formarea unui set de valori, atitudini și convingeri în raport cu actul educației corporale, expresive și artistice; optimizarea dezvoltării fizice a organismului, prin indici morfologici și funcționali proporționali, și a unei atitudini corecte a corpului; perfecționarea capacității motrice generale a studenților, necesar desfășurării activității scenice; îmbogățirea sistemului de cunoștințe, deprinderi și priceperi motrice de bază utilitar aplicative și specifice unor momente scenice; perfecționarea simțului ritmului, elasticității și expresivității în mișcare; înzestrarea studenților cu tehnicile de activitate fizică independentă; formarea și educarea spiritului de autodepășire, a trăsăturilor moral-volitiv, a simțului estetic, a capacității de apreciere și autoapreciere real; favorizarea întreținerii și îmbunătățirii stării de sănătate conform particularităților de vârstă și de sex ale studenților; educarea sociabilității, colaborării, a spiritului de ordine și acțiune având la bază respectarea unui sistem de reguli; utilizarea corectă și adecvată a limbajului de specialitate; cunoașterea și înțelegerea unor concepte, teorii și tendințe fundamentale în teoria instruirii și a evaluării fizice (corporale), conceperea și realizarea unor momente scenice prin valorificarea cunoștințelor teoretice și practice dobândite.

CONȚINUT: Curs introductiv: direcții de cercetare, tematică, bibliografie. Corpul uman. Analiza aspectelor fizice și fiziologice. Corpul uman privit ca un tot unitar. Fiziologia contracției musculare. Respirația și fiziologia sa. Problematika mișcării corporale. Deprinderile motorii complexe. Cupluri și lanțuri cinematice. Exercițiul fizic. Activitatea motrică și dezvoltarea corporală. Bazele fiziologice ale antrenamentului corporal. Fiziologia metodelor moderne de antrenament. Actul motor și aptitudinile coordinative. Aptitudinile motrice. Gimnastica și antrenamentul corporal. Forța musculară și antrenamentul

specific. Rezistența și antrenamentul specific. Viteza sau rapiditatea și antrenamentul specific. Suplețea sau mobilitatea și antrenamentul specific. Îndemânarea – calitate motrică deosebit de complexă. Elaborarea unui program de antrenament corporal. Periodizarea sau organizarea antrenamentului în perioade. Antrenamentul corporal de tip bodybuilding. Fitness-ul și condiția fizică. Influențele alimentației în antrenamentul corporal. Importanța exercițiului fizic în formarea personalității. Beneficiile antrenamentului corporal. Factorii perturbatori și activitatea sportivă.

LIMBA DE PREDARE: limba română

EVALUARE: examen

BIBLIOGRAFIE:SELECTIVĂ:

Badian, S., *Expresie și improvizație scenică*, IATC, București, 1977

Băiașu N., *Gimnastica acrobatică*, Editura Tineretului Cultură fizică și sport, București, 1957

Bompa T., *Dezvoltarea calităților biomotrice*, Editura Ex Ponto, Constanța, 2001.

Chiriță, G., *Funcția formativă a activităților corporale*, Editura Sport-Turism, București, 1977

Chiriță, G., *Activitățile corporale și factorii educativi*, Editura Sport – Turism, București, 1978

Cordun, M., *Postura corporala normala si patologica*, Editura ANEFS Bucuresti, 1999

Epuran, M., *Metodologia cercetării activităților corporale*, vol I-II, MTS, ANFS, București, 1994

Grosu, E.F., *Elemente de tehnică corporală*, Edit. G.M.I., Cluj–Napoca, 1998.

Grosu E.F., și colab. Cucu B., Nuț A., Negru N., *Gimnastica educativă, acrobatică și săriturile din școală*, editura G.M.I., Cluj–Napoca, 2006.

Levieux, F., Levieux, J.P., *Expression corporelle*, Ed. Revue EPS, 1997.

Serra M. M., *1000 Ejercicios y juegos aplicados a actividades corporales de expresion; T.1 (3ª ED.) (2 VOLS.)*, Editorial PAIDOTRIBO, Barcelona, 1992

Sima I., Cintoiu J., *A.B.C. piruetelor și săriturilor artistice*, Editura Sport-Turism, București, 1970.

Stroescu A., *Gimnastica, Editura Didactică și Pedagogică*, București, 1968.

Ukran M.L., *Gimnastica sportivă*, Editura Uniunii de cultură fizică și sport, București, 1966.

Ritm și dans scenic

Număr Credite: 2-2

An /Semestru: anul I, sem. I, II

TIPUL DISCIPLINEI: domeniu

OBIECTIVELE CURSULUI: Prin tematica propusă, cursul urmărește realizarea ținutei și execuției artistice, stimularea expresivității corporale, educarea schemei corporale, plasamentul corpului și al segmentelor acestuia în diferite planuri și direcții, formarea unor priceperi și deprinderi motrice necesare realizării unor mișcări ale segmentelor respectând caracteristicile acestora privind amplitudinea, ritmul, tempoul, durata și traiectoria cat și educarea capacității de a exprima prin mișcare corporală adecvată, diferite particularități ale acompaniamentului muzical.

CONȚINUT: Cerințele cursului și organizarea colectivului. Jocuri și teme ritmice; Tehnica dansului clasic: Studiul la bara. Elemente din bara clasică; Tehnica dansului clasic: Studiul la centru; Tehnica dansului clasic: Combinații de

elemente la centru; Mișcări realizate din inerție – dezechilibrări, balansări active și pasive, valuri cu tot corpul și pe segmente; Mișcări executate prin acțiune condusă – porteurii de brațe, cambreuri, extensii mari; Tehnica pașilor de bază specifici dansului menuette; Tehnica pașilor de bază specifici dansului polca; Rotări ale corpului în jurul axului vertical – întoarceri; Proiecții ale corpului în spațiu – sărituri artistice; Combinații de elemente tehnice în măsurile 2/4 și 3/4 în 64 timpi; Coregrafii cu elemente impuse; Recapitulare; Evaluarea cunoștințelor practice; Tehnica dansului clasic: Studiul la bară; Tehnica dansului clasic: Studiul la centru; Tehnica dansului clasic: Legări de elemente tehnice specifice dansului clasic; Rotări ale corpului în jurul axului vertical – întoarceri; Proiecții ale corpului în spațiu – sărituri artistice; Mișcări realizate din inerție – dezechilibrări, balansări active și pasive, valuri cu tot corpul și pe segmente; Mișcări executate prin acțiune condusă – porteurii de brațe, cambreuri, extensii mari; Combinații de elemente tehnice în măsurile 2/4 și 3/4 în 64 timpi; Tehnica dansului sportiv: Secțiunea standard: vals lent: vals vienez, tango; Tehnica dansului sportiv: Secțiunea latino: samba, cha-cha; Coregrafii cu elemente impuse și liber alese; Recapitulare. Evaluarea cunoștințelor practice.

LIMBA DE PREDARE: limba română

EVALUARE: verificare

BIBLIOGRAFIE: SELECTIVĂ:

Badea, M., 2008, Baletul, Editura Aius, Bucuresti
Badian, V., 1977– Expresie și improvizație scenică, curs practic, București
Dragnea, A., 1999 – Teoria activităților motrice, București,
Năstase V., 2002, Tehnica în dansurile standard, edit.Paralela 45, Bucuresti
Năstase V., 2002, Tehnica în dansurile latino, edit.Paralela 45, Bucuresti
Visan, A., 1998, Îndrumar de dans, Reprografia ANEFS, București
Vulcănescu, R., 1984, Istoria și arta, editura Dacia, Bucuresti
www.dancesport.ro

Educație fizică

Număr Credite: 2-2

An /Semestru: anul I, sem. I, II

TIPUL DISCIPLINEI: complementară

OBIECTIVELE CURSULUI:

Cursul de Educație fizică are drept obiectiv creșterea nivelului de pregătirea fizică a viitorului actor pentru a fii stăpân pe corpul său, dându-i o maximă flexibilitate și agilitate. Exercițiile fizice contribuie la: întărirea sănătății, dezvoltarea armonioasă a corpului, ridicarea indicilor morfologici și funcționali ai organismului, dezvoltarea abilităților motrice și îmbunătățirea continuă a motricității, dobândirea obișnuinței de a practica sistematic exercițiile fizice. Educația fizică are efecte și din punct de vedere psiho-social contribuind la: formarea și educarea spiritului de autodepășire, a capacității de apreciere și autoapreciere reală, a trăsăturilor moral-volitivă, a simțului estetic; contribuie la educarea sociabilității și a colaborării, a spiritului de ordine și acțiune având la bază respectarea unui sistem de reguli. Înzestrarea studenților actori cu numeroase cunoștințe practice – o mare diversitate de exerciții și tehnici de execuție corectă, un perfecționat simț

al ritmului dar și a expresivității în mișcare contribuie la dezvoltarea capacității de a acționa selectiv și eficient asupra elementelor ce pot fi necesare rezolvării unor acțiuni dramatice prin adaptarea cunoștințelor însușite la situațiile și condițiile scenice.

CONȚINUT: Prezentarea activității (cerințe, probe, norme de control). Probe și norme de control (evaluare inițială). Exerciții de front și formații. Acțiuni pe loc și în deplasare. Schimburi de formații cu desfășurări variate. Deplasări în figuri. Exerciții de atenție, efectuate cu rapiditate, la diferite semnale vizuale și auditive. Exerciții de coordonare fină și precisă a mișcărilor ce contribuie la educarea estetică și creșterea nivelului de înțelegere a formei și frumuseții mișcării: exerciții libere cu variații de pași. Exerciții libere pentru diferite segmente ale corpului cu învingerea greutății propriului corp. Exerciții libere de echilibru: poziții menținute și treceri dintr-o poziție în alta. Treceri dintr-o poziție în alta: micșorarea bazei de susținere; mărirea bazei de susținere prin dezechilibrare. Mișcări de rotație ale corpului în jurul axei sale verticale – învârtiri (întoarceri, piruete). Exerciții de sărituri artistice – cu impulsie. Mișcări complexe de suplețe și fină coordonare – valuri: val de brațe lateral și exerciții de dezvoltare a supleței mâinii. Exerciții pentru dezvoltarea forței musculare cu caracter static și dinamic. Mișcări prin folosirea inerției obținute dintr-un impuls – Balansurile. Exerciții pentru dezvoltarea elasticității musculare și a mobilității articulare. Exerciții pentru dezvoltarea capacității de relaxare. Exerciții cu mingi folosind diferite procedee de mânăuire - balansuri, aruncări și prinderi, loviri și învârtiri, rulări pe sol sau pe diferite segmente ale corpului; În vârtiri pe sol cât și în aer. Exerciții pentru formarea ținutei corecte. Exerciții cu bastonul individual și în perechi. Exerciții aplicative de mers și alergare. Circuite cuprinzând 4-6 stații, la care se execută acte motrice care vizează formele de manifestare a vitezei, precum și circuite de viteză în regim de îndemănare. Exerciții de dezvoltare a supleței la bara de perete. Exerciții de echilibru de pe loc și în deplasare. Circuite concepute cu diferite grade de dificultate cu scop de dezvoltare a forței în regim de rezistență. Exerciții acrobatice în perechi – executarea de prize variate pentru fixarea partenerului: adânc apucat, de departe apucat, transversal apucat, direct apucat, de cot apucat. Exerciții de cățărare și escaladare. Exerciții acrobatice în perechi – urcări, poziții de stând și stând răsturnat pe partenerul culcat sau în picioare. Exerciții de târâre prin procedee variate. Exerciții acrobatice în perechi – poziții de stând răsturnat pe partenerul culcat în diferite variante. Exerciții de ridicare și de transport de greutate (obiecte sau aparate gimnice și a partenerului). Exerciții acrobatice în perechi – poziții de stând răsturnat pe partenerul culcat în diferite variante. Exerciții de aruncare și de prindere. Jocuri de atenție și îndemănare cu mingea. Exerciții acrobatice în perechi – poziții de stând răsturnat pe partenerul în picioare – variante. Exerciții libere – Parcursuri de obstacole pentru formarea deprinderilor motrice de bază. Exerciții acrobatice în perechi – susțineri. Exerciții aplicative bazate pe sărituri fără sprijin (libere). Jocuri de atenție și îndemănare cu mingea. Exerciții acrobatice în grup – piramide: piramidă în trei și în patru, în diferite variante dezvoltate pe orizontală și verticală, executate pe număratoarele și/sau muzică. Exerciții aplicative bazate pe sărituri cu sprijin. Acte motrice singulare sau complexe care solicită coordonarea segmentelor; ștafete cu treceri peste și printre obstacole. Exerciții acrobatice în grup – piramide: piramidă în cinci și șase în diferite variante dezvoltate pe

orizontală și verticală, executate cu numărătoare și/sau muzică. Exerciții individuale de dezvoltare a forței și supleței la spalier. Exerciții acrobatică în grup – piramide: piramidă în opt și zece în diferite variante dezvoltate pe orizontală și verticală, executate cu numărătoare și/sau muzică. Exerciții în doi pentru dezvoltarea forței și supleței cu acțiune izotonică, izometrică și izotono-izometrică. Exerciții individuale pentru dezvoltarea elasticității musculare și a mobilității articulare. Exerciții individuale de dezvoltare a forței în regim de viteză. Exerciții individuale de dezvoltare a forței în regim de rezistență. Exerciții acrobatică în perechi – consolidare și perfecționare. Elaborarea unei structuri prin apelarea la creativitatea studenților. Exerciții acrobatică în grup – piramide:– consolidare și perfecționare. Elaborarea unei structuri prin apelarea la creativitatea studenților. Exerciții individuale de dezvoltare a forței și supleței la spalier și banca gimnică, precum și cu ajutorul partenerului. Probe și norme de control. Verificarea cunoștințelor și abilităților dobândite.

LIMBA DE PREDARE: limba română

EVALUARE: verificare

BIBLIOGRAFIE:SELECTIVĂ:

Băiașu N., Gimnastica acrobatică, Editura Tineretului Cultură fizică și sport, București, 1957.
 Bompă T., Dezvoltarea calităților biomotrice, Editura Ex Ponto, Constanța, 2001.
 Butnariu, M. Organizarea activităților sportive – recreative, Editura Universității din Pitești, 2001.
 Chiriță, G., Funcția formativă a activităților corporale, Editura Sport-Turism, București, 1977.
 Chiriță, G., Activitățile corporale și factorii educativi, Editura Sport – Turism, București, 1978.
 Epuran, M., Metodologia cercetării activităților corporale, vol I-II, MTS, ANFS, București, 1994.
 Grosu, E.F., Elemente de tehnică corporală, Edit. G.M.I., Cluj –Napoca, 1998.
 Grosu E.F., și colab. Cucu B., Nuț A., Negru N., Gimnastica educativă, acrobatică și săriturile din școală, Editura G.M.I., Cluj –Napoca, 2006.
 Popescu, M., Educația fizică la studenți, București, 1996.
 Samuel, Pfeifer Sănătate cu orice preț, Editura Agape, Făgăraș, 2005.
 Scarlat, E., Scarlat, M.B., Educație fizică și sport, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2002.
 Scarlat, E., Scarlat, M.B., Îndrumar de Educație Fizică școlară, Editura Didactică și Pedagogică, R.A., 2006.
 Sima I., Cintoiu J., A.B.C. piruetelor și săriturilor artistice, Editura Sport-Turism, București, 1970.
 Stroescu A., Gimnastica, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1968.
 Tibacu V., Circuitul în lecția de educație fizică, Editura Stadion, 1974.
 Ukran M.L., Gimnastica sportivă, Editura Uniunii de cultură fizică și sport, București, 1966.

segmentele respirație – vibrație – rezonanță. În același timp se va urmări dobândirea cunoștințelor muzicale necesare în cânt de către un viitor actor. Noțiunile de bază ale artei cântului care trebuie predate studentului se referă la: Conduita fonatorie (ținută, atitudine, expresie); Cunoașterea vocii ca instrument al cântului: a. respirația (tipuri de respirație, respirația justă, exerciții respiratorii, gimnastică respiratorie); b. modelarea sunetului în segmentul oro-faringian (atacul sunetului; rezonanță; sprijin; sensibilități interne); c. dicția (articulație, pronunție, expresivitatea cuvântului); d. controlul critic auditiv și senzorial în cânt (audiție, percepție, imagine și sens); e. igiena vocală.

CONȚINUT: Importanța muzicii în viața omului și în viața actorului. Sunetul fenomen complex; Bazele fizice ale muzicii: Producerea vibrațiilor; Sunet muzical și zgomot; Corpuri sonore; Transmiterea vibrațiilor. Proprietățile fizice ale sunetului. Bazele fiziologice ale muzicii: Mecanismul audiției; Limitele de audibilitate ale omului. Proprietățile fiziologice ale sunetelor. Bazele psihologice ale muzicii. Relația dintre lumea sunetelor și cea afectivă. Notația muzicală: Reprezentarea grafică a înălțimii sunetelor. Reprezentarea grafică a duratei sunetelor. Reprezentarea grafică a intensității sunetelor. Elemente de reprezentare grafică a timbrului sonor. Noi tendințe în notația muzicală contemporană. Instrumentele orchestreisimfonice. Instrumente electrice și electronice. Despre voce; vocea vorbită și cea cântată. Voce – limbaj – gândire abstractă. Voci feminine – clasificare. Voci masculine – clasificare. Alte tipuri de voci: voci de copii, de castrați, de muzică ușoară, varieté și jazz, de operă. Aparatul fonator – descriere: etaj respirator, etaj vibrator; etaj rezonator. Teorii asupra formării vocii: mioelastice (Ewald), neuro cronaxice (Hussda), muco ondulatorie (Perrelo), reactivă – rezonatorie (Mac Lead și Sylvestre). Respirația, element de bază în cânt și vorbire. Tipuri de respirație: claviculară, toracică, abdominală, costo – diafragmală. Gimnastica respiratorie: exerciții de respirație. Rezonanța: cavități cu volum variabil: faringele, cavitatea bucală, cavități cu volum invariabil: fosele nazale, sinusurile. Registrele vocii. Tipuri de voce: de piept, de cap, falsetto; Pasajul vocal. Acoperirea vocii – rol artistic sau rol protector.

LIMBA DE PREDARE: limba română

EVALUARE: examen

BIBLIOGRAFIE:SELECTIVĂ:

Cernei, Elena, Enigme ale vocii umane, Editura Litera , 1982;
 Ciochină, Paula, Elemente de tehnică vocală și stil în cânt, Editura Lumen, Iași, 2006.
 Dorizo, V. ,Vocea, mecanisme, afecțiuni, Editura Medicală ,1972;
 Lupu, Jean, Educarea auzului muzical dificil, Editura Muzicală, București, 1991;
 Menuhin, Y., Muzica omului, Editura Muzicală, 1987.
 Giuleanu, Victor, Principii fundamentale în teoria muzicii, Ed. Muzicală, București, 1975
 Alexandrescu, Dragoș, Teoria muzicii, București, Ed. Kitty, 1996

Cunoștințe muzicale

Număr Credite: 2-2

An /Semestru: anul I, sem. I, II

TIPUL DISCIPLINEI: domeniu

OBIECTIVELE CURSULUI:

Cursul va urmări atât dezvoltarea aptitudinilor vocale individualizate, cât și implementarea elementelor de tehnică vocală și a formării legăturilor asociative dintre

Limba engleză

Număr Credite: 1-1

An /Semestru: anul I, sem. I, II

TIPUL DISCIPLINEI: complementară

OBIECTIVELE CURSULUI: Receptarea corectă a mesajelor transmise oral sau în scris în diferite situații de comunicare; Producerea corectă de mesaje orale sau scrise adecvate unor anumite contexte; Desprinderea elementelor cheie dintr-un mesaj rostit în limbaj standard, cu viteză normală; Realizarea de interacțiuni în comunicarea orală sau scrisă, exprimarea în mod clar și justificat a unui punct de vedere pe diferite teme cunoscute; Transferul și medierea mesajelor orale sau scrise în situații variate de comunicare; Dezvoltarea gândirii autonome, critice și reflexive prin receptarea unei varietăți de texte în limba engleză.

CONȚINUT: TV Violence. Say Something. Celebrations Around the World. Halloween. Food Challenge. It's a Small World. Famous First Lines. Thanksgiving. Child Support. National Anthems. Street of Shame. Christmas and New Year Traditions in the UK. File Sharing. Spend It or Save It. Sem II Conținutul cursului practic. American Cultural Invasion. The Oscars. St Patrick's Day. Best Country in the World. For a Laugh (April Fool's Day). Letter of Complaint. Face to Face. Your Car Is at Risk. Travel Vocabulary. Work and Commute. Applying for a Job. Job Interviews.

LIMBA DE PREDARE: limba engleză

EVALUARE: verificare

BIBLIOGRAFIE:SELECTIVĂ:

Angell, C.S. - Celebrations around the World: A Multicultural Handbook, Fulcrum Publishing, 1996
Acklam, R., Burgess, S. – Gold-first certificate, Longman, Harlow, 2000
Kenny, N, Newbrook, J., Acklam, R. – CAE Gold Plus, Longman, Harlow 2008
Murphy, Raymond – English Grammar in Use, Cambridge University Press, Cambridge, 2005
Thomson, A. J. & Martinet, A. V. – A Practical English Grammar, Exercises, vol. 1,2, Oxford University Press, Oxford, 2006
Wyatt, R. – Test your vocabulary for FCE, Penguin English, Harlow, 2002

de specialitate; comunicare scrisă (redactare prezentare scurtă, CV, scrisoare de intenție). Atitudinale: valorificarea optimă și creativă a propriului potențial în pregătirea la limba străină.

CONȚINUT: Terminologie de specialitate. Vocabular (Studiu text și lexic specializat). Timpuri verbale. L'indicatif. Les 3 groupes de verbes. (Studiu de text. Exerciții lexico-gramaticale). Terminologie de specialitate. Sintagme simple. Dezvoltarea capacității de receptare a mesajului oral (Proiecție film/audiție înregistrari în limba franceză). Noțiuni fundamentale de morfologie. Le nom. L'adjectif. (Studiu de text. Exerciții lexico-gramaticale). Comunicare orală profesională (exprimarea/argumentarea unor opinii pe teme date). Terminologie de specialitate. Traducerea în limba română a unor fragmente din texte literare/dramatice de autori francezi. Noțiuni fundamentale de ortografie. (Studiu de text. Exerciții aplicate). Exprimare scrisă. Corespondență. (Rédiger une lettre). Dezvoltarea capacității de receptare a mesajului oral (Proiecție film/audiție înregistrari în limba franceză). Exprimare scrisă (Rédiger une description). Comunicare orală profesională (jeux de rôle).

LIMBA DE PREDARE: limba franceză

EVALUARE: verificare

BIBLIOGRAFIE:SELECTIVĂ:

GHIDU, George, Conjugarea verbelor franceze, Editura Stiintifica si Enciclopedica, Bucuresti, 1983;
CHRISTENSEN, Marie-Hélène, FUCHS, Maryse, KORACH, Catherine Schapira, Gramatica limbii franceze de la A la Z, Teora, Bucuresti, 2004;
SARAS, Marcel, STEFANESCU, Mihai, Gramatica limbii franceze prin exercitii, Editura Gramar 100+1, Bucuresti, 2000.

Limba franceză

Număr Credite: 2-2

An /Semestru: anul I, sem. I, II

TIPUL DISCIPLINEI: complementara

OBIECTIVELE CURSULUI: Cunoaștere, înțelegere, explicare și interpretare: îmbogățirea vocabularului general; cunoașterea și utilizarea adecvată a terminologiei de specialitate, precum și a structurilor gramaticale aplicate și aplicabile limbajului de specialitate; dobândirea competențelor lingvistice implicate în procesul de interpretare și traducere a unor texte dramatice/de specialitate din domeniul Actorie-Arta Actorului. Instrumental-aplicative: comunicare orală pe teme de specialitate; folosirea diverselor acte de limbaj adecvate în potențiale situații de comunicare profesională din domeniul

Anul de studiu: II

Istoria teatrului universal și a artei spectacolului

Număr Credite: 2-2

An /Semestru: anul II, sem. III, IV

TIPUL DISCIPLINEI: fundamentală

OBIECTIVELE CURSULUI: Expunerea diacronică a evoluției principalelor conceptelor teatrale în secolele XIX-XXI. Operarea și utilizarea corectă a conceptelor teatrale (teatru, spațiu teatral, spațiu scenic, teatru experimental, happenings, etc.). Prezentarea principalelor curente teatrale și estetice în perioada propusă analizei. Studierea principalilor dramaturgi și a pieselor de teatru reprezentative perioadelor alese. Studierea principalilor teoreticieni ai teatrului în secolele XIX-XX. Reliefarea noilor modalități de expresie teatrală estetică în secolul XXI.

CONȚINUT: Romantismul. Caracteristici generale, concepte, context. Romantismul în Franța. Victor Hugo, *Regele petrece*, *Ruy Blas*. Alfred de Musset. Alexandre Dumas fiul, *Dama cu camelii*. Romantismul în Anglia. Byron. Shelley, *Prometeu descătușat*. Romantismul în Germania. Kleist. Romantismul în Italia. Alessandro Manzoni, *Contele de Carmagnola*, *Adelchi*. Romantismul în Rusia. Pușkin. Gogol. Cehov, *Livada cu vișini*, *Unchiul Vania*, *Trei surori*. Secolul XX: secolul curentelor teatrale și estetice (I). Stanislavski. Meyerhold. Vahtangov. Tairov. Curente teatrale (II). De la spațiul pur la spațiul fragmentat: Adolphe Appia. Edward Gordon Craig. Bertold Brecht. Erwin Piscator. Curente teatrale (III). August Strindberg. Alfred Jarry. Federico García Lorca. Curente teatrale (IV). Antonin Artaud. Luigi Pirandello. Curente teatrale (V). De la Peter Brook la Jerzy Grotowski. Curente teatrale (VI). Tadeusz Kantor. Giorgio Strehler. Teatru american contemporan. Robert Wilson. *Living Theatre*. Fenomenul teatrului contemporan: comedia franceză, festival, legislație. Evoluția spațiului teatral din Antichitate până în prezent: spațiu scenic, joc, costume. Noi utilizări ale spațiului teatral: Ariane Mnouchkine. Théâtre du Soleil. Pina Bausch. Cirque du Soleil. Recapitulare.

LIMBA DE PREDARE: limba română

EVALUARE: examen

BIBLIOGRAFIE:SELECTIVĂ:

CRISTEA, Mircea, *Teatru experimental contemporan*, București, EDP, 1996.

SAIU, Octavian, *În căutarea spațiului pierdut*, București, Editura Nemira, 2008.

TONITZA-IORDACHE, Mihaela; BANU, George, *Arta teatrului*, București, Editura Nemira, 2004.

ZAMFIRESCU, Ion, *Panorama dramaturgiei universale*, Craiova, Editura Aius, 1999.

Istoria teatrului românesc și a artei spectacolului

Număr Credite: 2-2

An /Semestru: anul II, sem. III, IV

TIPUL DISCIPLINEI: fundamentală

OBIECTIVELE CURSULUI: Expunerea diacronică a evoluției principalelor conceptelor teatrale în teatrul românesc. Operarea și utilizarea corectă a conceptelor teatrale (teatru, spațiu teatral, spațiu scenic, teatru experimental, etc.). Prezentarea principalelor curente teatrale și estetice în perioada propusă analizei. Studierea principalilor dramaturgi și a pieselor de teatru reprezentative perioadelor alese. Reliefarea noilor modalități de expresie teatrală estetică în secolul XXI.

CONȚINUT: Forme incipiente de teatru în România. Teatru popular. Teatru de păpuși. Vodevilul. Teatru lui Vasile Alecsandri. Chirițele, Despot Vodă, Fântâna Blanduziei. Înființarea teatrelor românești. Afirmarea teatrului românesc în secolul al XIX-lea. Alexandru Davila. Opereta. Ion Luca Caragiale. Momente și schițe. Ion Luca Caragiale. Comediile. Teatru absurdului: Eugen Ionescu. Teoreticieni ai teatrului (sfârșitul secolului XIX-începutul secolului XX): Titu Maiorescu, Tudor Vianu, G. Călinescu. Recapitulare. Teatru românesc interbelic (I). Camil Petrescu, Jocul ielelor și Modalitatea estetică a teatrului. Lucian Blaga, Trilogia culturii. Teatru românesc interbelic (II). George Ciprian, Capul de rățoi. Mihail Sorbul, Patima roșie. Victor Eftimiu, Înșir-te mărgărite. Victor Ion Popa, Tache, Iancke și Cadâr. Alexandru Chirițescu, Gaițele. Tudor Mușatescu, Titanic Vals. Apariția funcției regizorale. Teatru în perioada comunistă. Contextualizare și dramaturgie. Mari regizori ai secolului XX. Liviu Ciulei. Radu Penciulescu. Lucian Pintilie. Andrei Șerban. Victor Ioan Frunză. Silviu Purcărete. Teatru românesc în secolul XXI. DramAcum. Lia Bugnar. Alina Nelega. Mihaela Michailov. Peca Ștefan.

LIMBA DE PREDARE: limba română

EVALUARE: examen

BIBLIOGRAFIE:SELECTIVĂ:

FLOREA, Mihai, *Scurtă istorie a teatrului românesc*, București, Editura Meridiane, 1970.

TONITZA-IORDACHE, Mihaela; BANU, George, *Arta teatrului*, București, Editura Nemira, 2004.

ZAMFIRESCU, Ion, *Panorama dramaturgiei universale*, Craiova, Editura Aius, 1999.

Ateliere de creație

Număr Credite: 3-3

An /Semestru: anul II, sem. III, IV

TIPUL DISCIPLINEI: fundamentală

Obiectivele disciplinei: Cunoașterea și aprofundarea rolurilor. Dezvoltarea creativității proprii procesului scenic individual. Dezvoltarea capacității individuale de interpretare a textului în concordanță cu cerințele textului. Aplicativitatea ideilor proprii folosind texte de factură psihologică din teatrul clasic. Conceptualitatea personajului dramatic. Rolul, ca personaj dramatic. Dezvoltarea conceptului de rol și construcția lui pornind de la datele acestuia. Aplicarea mijloacelor proprii de expresie artistică.

CONȚINUT: Exerciții de dezvoltare individuală (I). Exerciții de dezvoltare individuală (II). Rolul și caracteristicile lui. Exerciții de cunoaștere a rolului (I). Exerciții cu aplicativitate specifice rolului. Dezvoltarea conceptuală a rolului. Exerciții pe tema rolului (I). Exerciții pe tema rolului (II). Textul ca suport de exprimare scenică. Exerciții de cunoaștere a textului. Textul ca exprimare scenică proprie. Conceptul propriu asupra textului. Dezvoltarea conceptului propriu asupra textului. Aplicarea conceptului propriu asupra textului. Personajul dramatic ales. Studiul personajului dramatic ales (I). Studiul personajului dramatic ales (II). Concrețetea scenică a personajului dramatic. Comunicarea rolului: afectiv. Comunicarea rolului: atitudine fizică. Comunicarea rolului: psihologic. Conceptualizarea rolului. Schimbarea situației scenice. Modalități diferite de abordare scenică. Schimbarea cerințelor dramatice a rolului. Modalități de abordarea a cerințelor dramatice noi. Aplicarea mijloacelor proprii de abordare a rolului. Feed-back individual.

LIMBA DE PREDARE: limba română

EVALUARE: verificare

BIBLIOGRAFIE:SELECTIVĂ:

Cojar, I. - O poetică a artei actorului, UNITEXT, București 1996.

Grotowski, J. - Spre un teatru sărac, UNITEXT, 1998.

Spolin, Viola - Improvizatii pentru teatru, Editura U.N.A.T.C. Press, traducerea Mihaela Balan-Bețiu, București, 2008.

Stanislavski, K.S. – Munca actorului cu sine însuși, Ed. ESPLA, București, 1956.

Arta actorului

Număr Credite: 7-7

An /Semestru: anul II, sem. III, IV

TIPUL DISCIPLINEI: specialitate

OBIECTIVELE CURSULUI: Cunoașterea și aprofundarea structurii rolurilor din teatrul realist-psihologic. Potențarea disponibilităților naturale ale studentului prin conștientizarea lor. Însușirea mijloacelor de expresie artistică prin studiu aplicat. Interpretarea adecvată a unor roluri din texte de factură realist-psihologică. Stimularea creativității prin aprofundarea psihologiei și datelor exterioare, în speță fizice, ale personajului. Dezvoltarea studiului caracterologic al personajelor prin conexiuni cu

situații și caractere reale. Însușirea conduitei profesionale. Valorificarea optimă a propriului potențial artistic. Dezvoltarea profesională prin însușirea temeinică a metodelor de lucru la scenă.

CONȚINUT: Reluarea și aprofundarea etapelor parcurse: jocuri teatrale, scene simple conforme cu sintagma "eu în situația dată". Introducere în universul teatrului realist-psihologic prin lecturi din dramaturgia lui Ibsen, Cehov, Gorki, Strindberg, Shakespeare, etc. Alegerea și analizarea textelor ce urmează a fi jucate. Punerea în evidență a structurii specifice textului realist-psihologic. Caracterizarea personajului de factură psihologică conform datelor rezultate din text. Analizarea psihologiei personajului pe baza informațiilor furnizate de textul dramatic și a lecturilor recomandate. Descoperirea relațiilor personajului cu celelalte personaje. Inventarierea proceselor raționale, instinctuale și emoționale ale personajului. Descoperirea mijloacelor de trecere de la discursul literar la cel scenic prin jocul imaginației. Descoperirea unor posibile nuanțări a caracterelor prin recursul la memoria afectivă. Evidențierea conflictului principal și a celor secundare. Analiza universului din care provine personajul. Descoperirea modalităților de suprapunere în mental a propriei personalități cu personalitatea personajului prin conștientizarea compatibilităților și a incompatibilităților dintre cele două personalități. Analiza schimbărilor de atitudine ale eroului în funcție de factorii declanșatori. Urmărirea deliberată a unei evoluții psihologice a personajului pe tot parcursul reprezentației. Feed-back-ul procesualității scenice a personajului. Continuarea studiului asupra teatrului realist-psihologic prin lecturi suplimentare din dramaturgia românească și universală. Alegerea textelor de studiat în vederea diversificării mijloacelor de expresie artistică. Analizarea structurii textului și raportarea conținutului lui la opere din afara genului dramatic (plastică, muzică, beletristică). Inițierea unor modalități de actualizare a textului prin gest, mimică, machiaj, costum și nuanțare psihologică a personajelor. Analiza universului din care provine personajul: timp, spațiu, relații sociale, credințe religioase, idealuri și a mutațiilor posibile în contemporaneitate. Analiza psihologică a personajului prin prisma autorului textului dramatic în vederea descoperirii unor reacții inedite dar verosimile în procesul întrupării scenice a personajului. Asumare mesajului întregii reprezentații și a scopului ultim al fiecărui personaj. Analiza schimbărilor de atitudine ale eroului în funcție de situația scenică și de atitudinile nou create ale celorlalte personaje. Cunoașterea diversității ritmurilor interioare ale personajelor prin studiul teatrului cehovian și shakesperian. Adaptarea la situațiile concrete propuse de regie. Conștientizarea necesității adecvării costumului la caracterul și funcția personajului. Studiul machiajului ca adjuvant în creionarea imaginii scenice a unui personaj. Dezvoltarea capacității de autocontrol asupra evoluției personajului. Stimularea capacității creatoare prin atenționarea repetată asupra evitării clișeele teatrale însușite prin vizionarea spectacolelor de teatru. Feed-back-ul creației scenice la personajului clasic.

LIMBA DE PREDARE: limba română

EVALUARE: examen

BIBLIOGRAFIE:SELECTIVĂ:

COJAR, Ion: O poetică a artei actorului, UNITEX, București, 1996

STANISLAVSKI, K. S.: Munca actorului cu sine însuși, L.S.P.L.A., București, 1955
ZAMFIRESCU, Ion: Istoria universală a teatrului I-III, Editura Pentru Literatură, București, 1968;

Arta improvizației

Număr Credite: 5-5

An /Semestru: anul II, sem. III, IV

TIPUL DISCIPLINEI: specialitate

OBIECTIVELE CURSULUI: Obiectivul de bază al Departamentului este formarea actorului profesionist de teatru, gânditor și creator, indiscutabil legată de eficiența procesului de improvizație. Principiul cel mai greu de definit în cadrul instruirii viitorului actor este conștientizarea faptului că el însuși este o personalitate artistică vie. Improvizația este disciplina ce poate fi considerată ca parte integrantă a artei actorului. Pornind de la autocunoașterea profundă, Improvizația dezvoltă aptitudini de bază: spiritul de observație, concentrarea, armonia interioară, imaginația, creativitatea, memoria afectivă, ajutând pe studentul-actor să se autodescoapere și să devină apt pentru vizualizarea universului interior. Scopul imediat al improvizației este realizarea acțiunilor credibile în cadrul scenic, a supunerii corpului actorului unei evoluții armonioase cu cerințe speciale.

CONȚINUT: Experiența ca dar sau posibilitate de înlăturare a șablonului sau clișeeilor comportamentale, pătrunderea în mediul înconjurător într-o contopire intelectuală și fizică. Spontaneitatea – momentul de libertate profesională. Jocurile. Aprobarea – dezaprobarea. Libertatea personală – autoexpresia. Participarea. Expresia colectivă – deschiderea căii către armonie. Competiția între studenți - plăcerea sau neplăcerea de a învăța. Publicul: inamic sau prieten; pentru plăcerea publicului; pentru a-i împărtăși experiența; sentimentul de răspundere; Comunicarea și tehnicile ei. Fizicalizarea – capacitatea de a asimila și a comunica fizic; capacitatea actorului de a crea realitatea teatrală. Studiul personajului (din textul ales la arta actorului), acțiuni, sentimente, gânduri complementare celor expuse de text. Studiul situațiilor dramatice impuse de textele alese la arta actorului. Compoziții scenice pe textul dramatic ales. Fixarea scopului acțiunii în textele alese.

LIMBA DE PREDARE: limba română

EVALUARE: examen

BIBLIOGRAFIE:SELECTIVĂ:

ALEXANDRESCU, Mircea - Rolul improvizației în formarea actorului, sec. 20-69, pg. 211-219

BADIAN, Suzana - Expresia și improvizația scenică, biblioteca facultății

SPOLIN, Viola – Arta improvizației, biblioteca UNATF

STANISLAVSKI – Munca actorului cu sine însuși. Munca actorului asupra rolului. Viața mea în artă, Ed. Pentru Literatură și Artă

Tehnica vorbirii scenice

Număr Credite: 3-3

An /Semestru: anul II, sem. III, IV

TIPUL DISCIPLINEI: specialitate

OBIECTIVELE CURSULUI:

Disciplina este structurată pe două componente fundamentale: Tehnica rostirii scenice (la curs) și Arta vorbirii (la lucrări practice, individual) ce se desfășoară în paralel pe parcursul a șase semestre și se sprijină pe acumulări cantitative și calitative, deoarece o voce penetrantă, profesionistă, se formează în timp și cu multă răbdare, trudă, acribie și devoțiune. Semestrul al III-lea și al IV-lea este dedicat forței vocale. Tema de studiu la lucrări practice: balada. Teoretizările conceptuale trebuie „să aibă acoperire” în modulul lucrărilor practice aferente etapei de studiu. Se pun bazele unei dinamici expresive, a unei tehnici exterioare (forma) prin interdependență rezonatorie între elanul interior și forma exterioară prin cuvânt modelat și manevrat riguros și conștient, profesionist. Scopul cursului este de a furniza metodologii și reguli ale tehnicilor de rostire bazate pe trinomul: gând-trăire-redare. Tehnica de emisie vocală bine însușită poate conduce la expresie artistică. Demersurile ce țin de specificitatea cursului se pot cuantifica doar în corelație cu produsul artistic prezentat în examenele semestriale.

CONȚINUT: Alăturând clasificării consonantice schema vocală pozițională enunțate în Programa analitică a semestrului 1 de studiu se poate constitui o bază de antrenament utilă pentru rostirea impostată necesară profesionistului ce mănuiește verbul scenic.

Suite de silabe bazate pe combinații și permutări aleatorii ale consoanelor constituente silabelor create. Se va opera cu combinații și permutări de registre, tempouri și intensități vocale. Suite de silabe bazate pe combinații și permutări aleatorii ale consoanelor constituente silabelor create, în registrul șoapei netimbrate pentru a (auto)controla eficiența rostirii impostate dobândite, adică penetranța vocală.

LIMBA DE PREDARE: limba română

EVALUARE: examen

BIBLIOGRAFIE:SELECTIVĂ:

WALD, Henri — Puterea vorbirii — Ed. Științifică și Enciclopedică, București 1981

CERNEI, Elena — Enigme ale vocii umane — Ed. Litera, București 1982

DIMA, Cella — De la vorbire la elocință — Ed. Albatros, București 1982

BIDU-VRÂNCEANU, Angela – FLORĂSCU, Narcisa — Cuvinte și sensuri — Ed. Științifică și Enciclopedică, București 1988

RUSU, Liviu — *Eseu despre creația artistică* — Ed. Științifică și Enciclopedică, București 1989

STEINER, Rudolf – STEINER-VON SIVERS, Marie — *Modelarea vorbirii și arta dramatică* — Ed. Triade, Cluj-Napoca 1999.

Practică artistică

Număr Credite: 2-2

An /Semestru: anul II, sem. III, IV

TIPUL DISCIPLINEI: specialitate

OBIECTIVELE CURSULUI: Analiza profesionistă, din diverse unghiuri, a unor producții teatrale de referință, din punctul de vedere al practicii artistice. Analiza practică a spectacolului, din punctul de vedere al atingerii obiectivelor propuse de regie și transpuse în plan practic, actoricesc. Abordarea și realizarea unei analize

comparative și sincretice a tuturor componentelor ce formează imaginile scenice și spectacolele studiate. Însușirea modurilor în care, din punctul de vedere al practicii artistice, toate componentele spectacolului servesc mesajului intenționat: actorie, prezență scenică, asumare a rolului, conflict, relații între personaje, situații și acțiuni dramatice, punctele cu maximum de impact psiho-emoțional, scenografie, atmosferă muzicală, lumini, compozițiile plastice și de mișcare, ritmurile, sinergia etc. Cunoașterea pașilor de realizare a unui spectacol, din punct de vedere practic: organizarea muncii în teatru, organizarea eficientă a activității, etapizarea repetițiilor și programarea lor. Dezvoltarea capacității de înțelegere a mecanismelor practice și a implementării soluțiilor practice la problemele ridicate de text și de viziunea regizorală. Însușirea etapizată a metodelor de lucru efectiv la lecturi și la scenă, prin studii comparative, formarea deprinderilor și însușirilor actoricești prin însușirea marilor sisteme de practică artistică din istoria teatrală: sistemul european, sistemul oriental, direcții majore ale practicii artistice contemporane. Dezvoltarea simțului de observație și a culturii teatrale.

CONȚINUT: Însușirea marilor sisteme de practică artistică din istoria teatrală. Sistemul european. Însușirea marilor sisteme de practică artistică din istoria teatrală. Sistemul oriental. Însușirea marilor sisteme de practică artistică din istoria teatrală. Direcții majore ale practicii artistice contemporane. Studiarea personajelor și a realizării în funcție de cerințele regiei ca viziune unitară. Studiu comparativ. Aplicații practice. Studiul comportamentului personajelor din spectacolele studiate în situațiile limită și în punctele nodale ale acțiunii. Relațiile cu celelalte personaje. Analiza mizanscenei. Intenție și realizare. Urmărirea practică a încadrării personajului în spațiul scenic propus. Analiza soluțiilor. Studiarea compunerii și creării practice a unei imagini teatrale de referință din spectacolele vizionate. Analiza conținutului psihologic, de caractere puternice reliefate scenic și de conținutul emoțional și de curbele de tensiune vizate. Realizarea lor din punctul de vedere al practicii artistice. Analiza soluțiilor practice ale sensurilor majore generate de conflictul piesei, așa cum se apar ele concret în spectacolele studiate. Analiza universului scenic al spectacolelor studiate, cu toate componentele implicate: prezență scenică, mișcare, compoziții plastice, relația cu costumul, cu elementele de recuzită, cu lumina și muzica. Integrarea personalității creatoare în acest univers scenic complex. Studiul detaliilor semnificative de comportament scenic. Analiza continuității și asumării personajului studiat. Studiul îmbinării scenice a fragmentelor create, din punct de vedere practic. Implicarea creativă a studentului în crearea propriului set de criterii de apreciere a practicii de spectacol. Feed-back-ul abordării din perspectiva practicii teatrale. Conceptul de sistem teatral și practica artistică. Teatru contemporan și cel de abordare contemporană a textelor clasice. Aplicarea cunoștințelor dobândite anterior de practică artistică la elaborarea unui rol la clasă. Implicarea creativă a personalității artistice a studentului, prin abordarea profesionistă, prin analizarea mijloacelor artistice de interpretare a actorilor analizați din spectacolul studiat, în funcție de cerințele textului dramatic și ale viziunii regizorale. Analiza cu abordare pragmatică a universului din care provine personajul. Timp, spațiu, relații sociale. Alegerea stilului și mijloacelor artistice potrivite conform unei practici artistice unitare. Analiza personajelor studiate la practica artistică comparativ cu

componentele artistice implicate în elaborarea unui nou rol. Studiul și analiza soluțiilor și aplicațiilor scenice posibile ale momentelor de climax al tensiunii scenice. Mijloace de expresie artistică aplicate în practica artistică. Analiza practică a stilurilor diferite pentru comedie și pentru dramă. Îmbinarea, punctul și contrapunctul. Însușirea modurilor posibile în care, practic, toate componentele spectacolului servesc mesajului intenționat de autorii spectacolului studiat. actorie, prezență scenică. Asumare a rolului, conflict, relații între personaje, situații și acțiuni dramatice, punctele cu maximum de impact psiho-emoțional, scenografie, atmosferă muzicală, lumini, compozițiile plastice și de mișcare, ritmurile, sinergia tuturor elementelor etc. Acțiune scenică. Studiul acțiunii principale și al acțiunilor secundare în practica artistică. Urmărirea și observarea pașilor ce alcătuiesc traseul psihologic al personajului, ținând cont de evoluția sa și de pragurile psiho-emoționale descoperite în practica artistică. Aplicații practice: Conflictul scenic. Posibile rezolvări practice. Studiul comparativ al creației globale a personajului încadrat în spectacolul studiat. Feed-back-ul abordării unui personaj nou din punctul de vedere al practicii artistice anterioare.

LIMBA DE PREDARE: limba română

EVALUARE: verificare

BIBLIOGRAFIE:SELECTIVĂ:

COJAR, Ion, O poetică a artei actorului, UNITEX, București, 1996

STANISLAVSKI, K. S., Munca actorului cu sine însuși, E.S.P.L.A., București, 1955

TONITZA, Mihaela, BANU, George, Arta teatrului, Editura Enciclopedică, București, 1975.

Expresie corporală

Număr Credite: 2-2

An /Semestru: anul II, sem. III, IV

TIPUL DISCIPLINEI: complementară

OBIECTIVELE CURSULUI: Înțelegerea și integrarea cunoștințelor cu procedurile de dobândire a abilităților de gestionare a activităților corporale de expresie cu oricare dintre subdomeniile profesionale specifice zonei socio-culturale. Dezvoltarea capacităților practice corporale cu caracter expresivo-comunicativ și estetic și a capacității creative și comunicative corporale. Îmbunătățirea abilităților fizice expresive, comunicative și estetice prin diferite resurse corporale propuse. Dobândirea cunoștințelor prevăzute și a procedurilor corporale necesare unei abordări optime a Expresiei corporale și a curriculum-ului de studiu referitor la expresivitate. Obținerea unei predispoziții pozitive față de acest domeniu de cunoaștere și, în particular, să urmărească și să îmbunătățească procesul de formare precum și amplificarea investigațiilor sau cercetărilor acestui domeniu. Experimentarea conținutului expresivo-comunicativ ca mijloc de dezvoltare personală. Extinderea bagajului cultural și motric ca o condiție indispensabilă a dezvoltării personale. Optimizarea dezvoltării fizice a organismului, prin indici morfologici și funcționali proporționali, și a unei atitudini corecte a corpului; perfecționarea capacității motrice generale a studenților. Îmbogățirea sistemului de cunoștințe, deprinderi și priceperi motrice de bază utilitar aplicative și specifice;

perfecționarea simțului ritmului, elasticității și expresivității în mișcare; înzestrarea studenților cu tehnicile de activitate independentă. Formarea și educarea spiritului de autodepășire, a trăsăturilor moral-volitive, a simțului estetic, a capacității de apreciere și autoapreciere reală; favorizarea întreținerii și îmbunătățirii stării de sănătate. Educarea sociabilității, colaborării, a spiritului de ordine și acțiune având la bază respectarea unui sistem de reguli. Conceperea și realizarea unor momente scenice prin valorificarea cunoștințelor teoretice și practice dobândite.

CONȚINUT: Expresia corporală și arta mișcării – prezentarea conținutului și a cerințelor disciplinei. Expresia corporală și cultura fizică. Știința activităților corporale și expresia. Evoluția conceptului de corp și istoria activităților corporale de expresie. Fundamentele Expresiei corporale. Caracteristicile expresiei corporale (simbolizarea, modele de corp, marginalitate și verbalizare). Conceptul de expresie și comunicare corporală. Estetica și rolul său în practica corporal expresivă. Instrumentele sau resursele expresiei corporale: corpul, mișcarea și sentimentele. Aspecte metodologice – Creativitatea și alte (mituri) elemente despre metodologia în expresia corporală. Expresia corporală în context dramatic. Limbajul corporal. Expresia corporală și gestualitatea (Kinezica). Expresia corporală și proxemica. Expresia corporală – Obiectul și relația cu obiectul. Corpul și autocunoașterea în Expresia corporală. Expresia corporală și calitățile mișcărilor. Expresia corporală și implicațiile psihice ale motricității. Dezvoltarea sinelui – Relația dintre stima de sine și exercițiul fizic. Interrelația dintre sentimente și sensibilizare. Reprezentarea sau dramatizarea. Expresia corporală și convențiile teatrale. Expresia corporală și teatrul ca sistem semiotic sincretic și interrelațiile dintre: mimică, gestualitate, proxemică, costum, obiect scenic. Expresia corporală și ritmul. Dansul ca manifestare expresivă de comunicare. Expresia corporală de la ambianța (spațiul scenic) la impresie. Activitățile corporale de expresie și adecvarea în contexte diferite.

LIMBA DE PREDARE: limba română

EVALUARE: verificare

BIBLIOGRAFIE:SELECTIVĂ:

- Badian, S., Expresie și improvizație scenică, IATC, București, 1977.
- Chiriță, G., Funcția formativă a activităților corporale, Editura Sport-Turism, București, 1977.
- Cristea M., Teatrul experimental contemporan, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1996.
- Dragnea A., Bota A., Teoria activităților motrice, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1999.
- Epuran, M., Metodologia cercetării activităților corporale, vol I-II, MTS, ANFS, București, 1994.
- Ghițescu Gh., Anatomie artistică. Morfologia artistică. Expresia, Editura Meridiane, București, 1965.
- Grosu, E.F., Elemente de tehnică corporală, Edit. G.M.I., Cluj –Napoca, 1998.
- Mihail A., Antrenamentul expresiei corporale.Curs, Editura Universitaria, Craiova, 2005.
- Motos T., Iniciación a la Expresión Corporal. Barcelona: Humanitas, 1983.
- Motos T., Leopoldo G. Aranda. Práctica de la Expresión Corporal. Ciudad Real, Ñaque
- Salzer J.. La Expresión Corporal. Barcelona: Herder. 1984.
- Schafer, Claudia, Limbajul corpului, Editura Niculescu, București, 2001.

Tehnică vocală – Cânt

Număr Credite: 2-2

An /Semestru: anul II, sem. III, IV

TIPUL DISCIPLINEI: complementară

OBIECTIVELE CURSULUI: Cursul va urmări atât dezvoltarea aptitudinilor vocale individualizate, cât și implementarea elementelor de tehnică vocală și a formării legăturilor asociative dintre segmentele respirație – vibrație – rezonanță. În același timp se va urmări dobândirea cunoștințelor muzicale necesare în cânt de către un viitor actor. Noțiunile de bază ale artei cântului care trebuie predate studentului se referă la: 1) Conduita fonatorie (ținută, atitudine, expresie); 2. Cunoașterea vocii ca instrument al cântului : a. respirația (tipuri de respirație, respirația justă, exerciții respiratorii, gimnastică respiratorie); b. modelarea sunetului în segmentul orofaringian (atacul sunetului; rezonanță; sprijin; sensibilități interne); c. dicția (articulație, pronunție, expresivitatea cuvântului); d. controlul critic auditiv și senzorial în cânt (audiție, percepție, imagine și sens); e. igiena vocală.

CONȚINUT: Rolul exercițiilor de respirație în cânt și vorbire. Clasificarea vocalelor după timbru și după locul unde sunt emise. Clasificarea vocalelor după: închiderea gurii, locul de articulare, locul emisie, sonoritate. Construcția consoanelor și vocalelor în cânt. Frecvența vocalelor în raport cu consoanele în limba română. Relația muzică – text. Intervale muzicale; Clasificare. Ton și semiton; Semiton diatonic și cromatic. Semnele de alterație și rolul lor în formarea diferitelor tipuri de semitonuri. Noțiunea de tonalitate; Conceptul de sistem tonal. Concepte muzicale din secolul XX; atonalismul, dodecafonismul, serialismul. Ritmul; definiție; ritmul în natură; ritmul artistic. Ritmurile poetice ale Antichității. Ritmul în muzica populară românească. Metrica; Sisteme de organizare metrică. Termeni de mișcare. Termeni de expresie. Noțiunea de folclor, definiții, concept. Instrumente populare românești; organologie. Noțiuni generale despre morfologia cântecului popular românesc. Ritmul popular; tipuri de ritm în muzica populară românească. Despre melodie; tipuri, scări, moduri, cadențe. Repertoriul muncilor și obiceiurilor calendaristice. Repertoriul vârstelor și obiceiurile vieții de familie. Balada. Doina. Cântecele propriu-zis. Muzica dansurilor populare.

LIMBA DE PREDARE: limba română

EVALUARE: verificare

BIBLIOGRAFIE:SELECTIVĂ:

- Cernei, Elena, Enigme ale vocii umane, Editura Litera , 1982;
- Menuhin, Y., Muzica omului, Editura Muzicală, 1987.
- Alexandrescu, Dragoș, Teoria muzicii, București, Ed. Kitty, 1996
- Oprea, Gheorghe și Agapie, Larisa, Folclor muzical românesc, Ed. Didactică și pedagogică, București, 1983.

Dans clasic – Dans de caracter

Număr Credite: 2-2

An /Semestru: anul II, sem. III, IV

TIPUL DISCIPLINEI: complementară

OBIECTIVELE CURSULUI: Cursul își propune dezvoltarea ritmicității și muzicalității motrice (educarea capacității de a exprima prin mișcare corporală adecvată, diferite particularități ale acompaniamentului muzical), inițierea în dansul sportiv, spontaneitatea reacției corporale, stăpânirea tensiunilor interioare.

CONȚINUT: Tehnica dansului clasic: Studiul la bară. Tehnica dansului clasic: Studiul la centru. Tehnica dansului clasic: Legări de elemente tehnice specifice dansului clasic. Rotări ale corpului în jurul axului vertical – întoarceri. Proiecții ale corpului în spațiu – sărituri artistice. Mișcări realizate din inerție – dezechilibrări, balansări active și pasive, valuri cu tot corpul și pe segmente. Mișcări executate prin acțiune condusă – porteurii de brațe, cambreuri, extensii mari. Combinații de elemente tehnice în măsurile 2/4 și 3/4 în 64 timpi. Tehnica dansului sportiv: Secțiunea standard: vals lent: vals vienez, tango. Tehnica dansului sportiv: Secțiunea latino: samba, cha-cha. Coregrafii cu elemente impuse și liber alese.

LIMBA DE PREDARE: limba română

EVALUARE: verificare

BIBLIOGRAFIE:SELECTIVĂ:

Badea, M, 2008, Baletul, Editura Aius, Bucuresti

Badian, V, 1977– Expresie și improvizație scenică, curs practic, București

Dragnea, A, 1999 – Teoria activităților motrice, București,

Năstase V., 2002, Tehnica în dansurile standard, edit.Paralela 45, Bucuresti

Năstase V., 2002, Tehnica în dansurile latino, edit.Paralela 45, Bucuresti

Visan, A, 1998, Îndrumar de dans, Reprografia ANEFS, București

Vulcănescu, R, 1984, Istoria și arta, editura Dacia, Bucuresti

www.dancesport.ro

limba străină.

CONȚINUT: Terminologie de specialitate. Vocabular (Studiu text și lexic specializat). Verbul - Diateze. (Studiu de text. Exerciții lexico-gramaticale). Terminologie de specialitate. Sintagme complexe. Dezvoltarea capacității de receptare a mesajului oral (Proiecție film/audiție înregistrari în limba franceză). Noțiuni fundamentale de morfologie. Les prédéterminants. Le pronom. (Studiu de text. Exerciții lexico-gramaticale). Comunicare orală profesională (exprimarea /argumentarea unor opinii pe teme date). Terminologie de specialitate. Traducerea în limba română a unor fragmente din texte literare/dramatice de autori francezi. Noțiuni fundamentale de sintaxă. Relații sintactice. Mijloace de realizare. (Studiu de text. Exerciții aplicate). Exprimare scrisă. Documente profesionale. (Rédiger son CV). Dezvoltarea capacității de receptare a mesajului oral (Proiecție film/audiție înregistrari în limba franceză). Exprimare scrisă (Rédiger un synopsis). Comunicare orală profesională (Jeux de rôle).

LIMBA DE PREDARE: limba franceză

EVALUARE: verificare

BIBLIOGRAFIE:SELECTIVĂ:

GHIDU, George, Conjugarea verbelor franceze, Editura Stiintifica si

Enciclopedica, Bucuresti, 1983

CHRISTENSEN, Marie-Hélène, FUCHS, Maryse, KORACH, Catherine Schapira, Gramatica limbii franceze de la A la Z, Teora, Bucuresti, 2004

SARAS, Marcel, STEFANESCU, Mihai, Gramatica limbii franceze prin exercitii, Editura Gramar 100+1, Bucuresti, 2000

Limba franceză

Număr Credite: 2-2

An /Semestru: anul II, sem. III, IV

TIPUL DISCIPLINEI: facultativă

OBIECTIVELE CURSULUI: Cunoaștere, înțelegere, explicare și interpretare: îmbogățirea vocabularului general; cunoașterea și utilizarea adecvată a terminologiei de specialitate, precum și a structurilor gramaticale aplicate și aplicabile limbajului de specialitate; dobândirea competențelor lingvistice implicate în procesul de interpretare și traducere a unor texte dramatice/de specialitate din domeniul Actorie-Arta Actorului. Instrumental-aplicative: comunicare orală pe teme de specialitate; folosirea diverselor acte de limbaj adecvate în potențiale situații de comunicare profesională din domeniul de specialitate; comunicare scrisă (redactare prezentare scurtă, CV, scrisoare de intenție). Atitudinale: valorificarea optimă și creativă a propriului potențial în pregătirea la

Anul de studiu: III

Managementul creației artistice

Număr Credite: 2-2

An /Semestru: anul III, sem. V, VI

TIPUL DISCIPLINEI: fundamentală

OBIECTIVELE CURSULUI: Formarea de deprinderi și cunoștințe în domeniul producției artistice, medierii interculturale și a managementului cultural. Comprehensiunea fenomenelor social-culturale specifice ale managementului de creație în domeniul teatru. Familiarizarea cu conceptele și terminologia managementului general și cel cultural. Cunoașterea celor mai importante teorii de management și a celor mai importante metode de management.

CONȚINUT: Curs introductiv: direcții de cercetare, tematica, bibliografia. Introducere în management. Teorii și principii de management general. Teorii și principii de management cultural și artistic. Organizarea procesuală a managementului. Sistemele informaționale manageriale. Metode de management general. Metode de management cultural-artistic. Metode și tehnici de stimulare a creativității manageriale. Conducătorul organizației economice și echipa managerială. Concepții despre creația actoricească, interpretarea actoricească și vocația artistului. Curs recapitulativ. Evaluare. Introducere în metodologia cercetării manageriale. Mecanismul și fazele procesului creativ. Exercițiu practic. Tehnici de creativitate în grupuri. Brainstormingul. Sinectica (Metoda Gordon). Reuniunea Phillips 66, Tehnica Panel). Exercițiu practic. Managementul prin obiective (MPO). Exercițiu practic. Managementul prin excepție (MPE). Exercițiu practic. Managementul prin bugete (MPB). Exercițiu practic. Managementul prin proiecte (MPP). Exercițiu practic. Managementul pe produs (MP). Exercițiu practic. Tipologia stilurilor de management. Exercițiu practic. Stiluri de management. Modele multidimensionale de analiză a stilurilor manageriale. Percepția (și optimizarea) raportului șef-subordonați. Exercițiu practic. Proiect de management.

LIMBA DE PREDARE: limba română

EVALUARE: examen

BIBLIOGRAFIE:SELECTIVĂ:

Boureaux, Alexandru - Repere în managementul de teatru independent, Ed. Sitech, Craiova, 2010

Corbeanu, Aura - Managementul Proiectului Cultural, Ed. MCC, București, 2005

Dragicevic-Sesic, Milena - Cultura management mediere marketing, Fundația, Interart TRIADE Timișoara, 2002

Zecheru, Vasile - Management în cultură, Ed. Litera Internațional, București, 2002.

Ateliere de creație și cercetare

Număr Credite: 4-4

An /Semestru: anul III, sem. V, VI

TIPUL DISCIPLINEI: fundamentală

OBIECTIVELE CURSULUI: Realizarea deplină a unei producții teatrale cu rang de spectacol al studenților actori,

după un text dramatic important. Tot ce implică, cu mijloacele unui atelier de creație, regia de teatru aplicată la studiul Actoriei anul III. Abordarea și realizarea unui rol în condițiile unei scene profesioniste. Implicarea creativă a personalității artistice a studentului, a încrederii în capacitatea de autodepășire, prin abordarea profesionistă, prin asumarea mijloacelor artistice de interpretare în funcție de cerințele textului dramatic și ale viziunii regizorale. Relaționarea creativă și armonioasă a studentului-actor cu celelalte componente ale spectacolului: scenografie, atmosferă muzicală, lumini, relațiile dintre personaje, compozițiile plastice și de mișcare, ritmurile etc. Cunoașterea și implicarea în organizarea muncii în teatru, a clasei de studenți și organizarea eficientă a activității pentru a se ajunge la maximum de rezultate artistice în timpul alocat. Etapele realizării și interpretării artistice a rolului, cu deplină participare și realizarea etapelor de deschidere creatoare a personalității studentului. Dezvoltarea capacității de înțelegere, aprofundare și redare scenică a personajului. Aprofundarea studiului caracterologic al personajelor, ca și al modurilor de exprimare scenică. Respectarea regulilor și relațiilor, ca și dezvoltarea spiritului de echipă în paralel cu afirmarea de sine în conduita profesională. Valorificarea optimă a propriului potențial artistic. Însușirea etapizată a metodelor de lucru la scenă, formarea deprinderilor și însușirilor actoricești ce converg spre construcția unui rol, și a unei relații, scenice, integrarea într-un spectacol.

CONȚINUT: Alegerea textului de studiu și alcătuirea distribuției, în funcție de datele, empoi-ul și performanțele anterioare ale studenților. Prima lectură. Analiza textului din punctul de vedere al viziunii unitare a viitorului spectacol. Relaționarea structurii textului cu structurile viitorului spectacol. Studiarea personajului, în funcție de datele rezultate din text și de cerințele regiei ca viziune unitară. Aplicații practice. Descoperirea și stabilirea comportamentului personajului în situațiile limită și în punctele nodale ale acțiunii. Relațiile cu celelalte personaje. Mizanscena generală. Încadrarea personajului în spațiul scenic propus. Continuarea repetițiilor de mișcare. Repetițiile colective ținând cont de relația cu universul sonor al spectacolului. Studiul scenic pe fragmente de text, ținând cont de conținutul psihologic, de caractere puternice reliefate scenic și de conținutul emoțional și de curbele de tensiune vizate. Studiul și aplicare în mizanscenă a situațiilor limită, a sensurilor majore generate de conflictul piesei. Analiza universului scenic cu toate componentele sale: prezență scenică, mișcare, compoziții plastice, relația cu costumul, cu elementele de recuzită, cu lumina și muzica. Integrarea personalității creatoare în acest univers scenic complex. Studiul detaliilor semnificative de comportament scenic. Asumarea personajului. Studiul îmbinării scenice a fragmentelor create. Implicarea creativă a studentului în crearea și realizarea personajului și a spectacolului. Feedback-ul abordării spectaculare și scenice a personajului. Conceptul de teatru contemporan și cel de abordare contemporană a textelor clasice. Alegerea textelor de studiat. Implicarea creativă a studentului în alegerea materialelor de studiu care să-i reprezinte, astfel încât corpus-ul de texte alese să poată reprezenta un portofoliu

artistic. Analiza structurii textelor. Documentarea și însușirea unor cunoștințe esențiale de structură și construcție dramatică în vederea înțelegerii textului abordat. Analiza universului din care provine personajul. Timp, spațiu, relații sociale. Alegerea stilului și mijloacelor artistice potrivite. Analiza personajelor ținând cont de toate componentele artistice implicate. Studiul și aplicațiile scenice posibile ale momentelor de climax al tensiunii scenice. Mijloace de expresie artistică aplicate la text. Jocul actorului și libertatea creatoare, filtrată de reguli și principii necesare unității artistice. Abordarea stilurilor diferite pentru comedie și pentru dramă. Îmbinarea, punctul și contrapunctul. Dezvoltarea și cultivarea impulsurilor creatoare și aportul lor efectiv la construcția rolului. Acțiune scenică. Studiul acțiunii principale și al acțiunilor secundare în situațiile propuse. Urmărirea și pașii asumării traseului psihologic al personajului, ținând cont de evoluția sa și de pragurile psiho-emoționale detectate în text. Explorarea interioară și crearea de imagini mentale și personale care să susțină traseul continuu al universului interior al personajului. Creația globală a personajului după cerințele textului dramatic.

LIMBA DE PREDARE: limba română

EVALUARE: examen

BIBLIOGRAFIE:SELECTIVĂ:

COJAR, Ion, O poetică a artei actorului, UNITEX, București, 1996

STANISLAVSKI, K. S., Munca actorului cu sine însuși, L.S.P.L.A., București, 1955

ZAMFIRESCU, Ion, Istoria universală a teatrului I-III, Editura Pentru Literatură, București, 1968;

Arta actorului

Număr Credite: 6-6

An /Semestru: anul III, sem. V, VI

TIPUL DISCIPLINEI: specialitate

OBIECTIVELE CURSULUI: Cunoașterea și aprofundarea rolului de licență. Dezvoltarea valorii personale a studentului prin descoperirea mijloacelor artistice de interpretare în funcție de cerințele rolului. Aprofundarea și înțelegerea raportului public-scenă. Dezvoltarea conduitei profesionale. Valorificarea optimă a propriului potențial artistic. Participarea la propria dezvoltare profesională prin însușirea metodelor de lucru la scenă. Formarea de deprinderi și cunoașterea mijloacelor actoricești fundamentale cerute de actul de creație scenică în teatru.

CONȚINUT: Studentul-actor față cu practica scenică. Întruchiparea scenică în cadrul actului, în condiții de costum și machiaj. Deontologia profesională a actorului de teatru. Etică și morală în cultura românească. Dramaturgia și spectacolul românesc de astăzi. Personalități culturale – despre Artele spectacolului. Dreptul de autor. Dramaturgia și creația dramatică. Etapizare. Selecție. Rezumare. Dramaturgul. Personalitate, stil sau manieră. Direcții novatoare în artele spectacolului. Energiile spectacolului. Metaforă. Simbol. Mesaj. Artele spectacolului. Spectacolul – mijloc de dezbatere publică. Colocviu de dezbatere și analize ale spectacolului jucat. Colocviu de dezbatere și analize ale spectacolului jucat. Colocviu de dezbatere și analize ale spectacolului jucat. Mijloc de marketing cultural: Recitalul actoricesc. Modalitatea estetică a creației. Estetic și non-estetic. Teatru contemporan. Conceptul de postmodernism și de contemporaneitate.

Contemporaneitate: Realități și reprezentanți de seamă. Teatrul de artă – în sistemul concurențial contemporan. Autoevaluarea performanțelor jocului și impactului cronicii dramatice. Mijloace de autoperfecționare continuă și de îmbogățire a eficacității și eficienței actorului. Inovația și creația actorului – surse de eficiență și competitivitate în artă. Piața culturală românească. Concurența și succesul. Principii de ergonomie în arta actorului. Principiul de bază în arta actorului: Resursele tuturor creațiilor sunt în interiorul său. Feed-back-ul general asupra cursului Arta actorului.

LIMBA DE PREDARE: limba română

EVALUARE: examen

BIBLIOGRAFIE:SELECTIVĂ:

COJAR, Ion: O poetică a artei actorului, UNITEX, București, 1996

STANISLAVSKI, K. S.: Munca actorului cu sine însuși, L.S.P.L.A., București, 1955

SILVESTRU, Valentin: Personajul în teatru, Ed. Meridiane, București, 1966

Arta vorbirii scenice

Număr Credite: 3-3

An /Semestru: anul III, sem. V, VI

TIPUL DISCIPLINEI: specialitate

OBIECTIVELE CURSULUI: Disciplina este structurată pe două componente fundamentale: Tehnica rostirii scenice (la curs) și Arta vorbirii (la lucrări practice, individual) ce se desfășoară în paralel pe parcursul a șase semestre și se sprijină pe acumulări cantitative și calitative, deoarece o voce penetrantă, profesionistă, se formează în timp și cu multă răbdare, trudă, acribie și devoțiune. Semestrul al V-lea și al VI-lea este dedicat rafinamentului stilistic vocal. Teoretizările conceptuale trebuie „să aibă acoperire” în modulul lucrărilor practice aferente etapei de studiu. Se pun bazele unei dinamici expresive, a unei tehnici exterioare (forma) prin interdependență rezonatorie între elanul interior și forma exterioară prin cuvântul modelat și manevrat riguros și conștient, profesionist. Scopul cursului este de a furniza metodologii și reguli ale tehnicilor de rostire bazate pe trinomul: gând-trăire-redare. Tehnica de emisie vocală bine însușită poate conduce la expresie artistică. Demersurile ce țin de specificitatea cursului se pot cuantifica doar în corelație cu produsul artistic prezentat în examenele semestriale.

CONȚINUT: Alăturând clasificării consonantice schema vocală pozițională enunțate în Programa analitică a semestrului 1 de studiu se poate constitui o bază de antrenament utilă pentru rostirea impostată necesară profesionistului ce mănuieste verbul scenic. Fiecare curs va debuta cu un modul de încălzire vocală specific (de approx. 10-15 minute). Se vor practica exerciții impuse alternând cu cele liber alese de studentul cursant. Antrenamentul se va executa cu întreaga grupă și/sau individual ori grupuri de 2-3 studenți după gradul de dificultate în pronunție al exercițiului. Se vor executa neîntrerupt suite de câte trei serii; prima serie (de 14 rostiri) în variantă statică și următoarele două în variantă (semi)dinamică printr-o mișcare condusă, nu bruscă (în poziții corporale care să solicite mușchii diafragmatic) și inspirând scurt (numai prin fosele nazale) înainte de a schimba vocala silabei. Se vor asocia obligatoriu și necondiționat elementele de dicțiune cu impostajul vocală.

Temporalizare (dacă e cazul). Expresivitate. Forța vocală. Rafinament. Veridicitate. Se va identifica conflictul dramatic: acțiune — contra-acțiune (obstacole) — rezolvare (suspense-ul, amânarea soluției, disimularea lui "ce va urma", finalul surprinzător, etc.); Acțiunea scenică trebuie să fie continuă (acțiune — în ce scop acționează?) și discontinuă (contra-acțiune, obstacol — ce mă împiedică în atingerea scopului, demersului actant inițial?). Suite de micro-acțiuni inserate, incluse și subordonate, prin înlănțuire, juxtapunere și prin alternanțe ritmice (comportamental-atitudinale, gestuale, verbale etc.). Gând-Trăire-Redare. Capacitatea de nuanțare logică și afectivă în funcție de felul în care îți replică partenerul. Ascultarea partenerului; reacții verosimile. Joc încărcat-descărcat. Întreruperea „trăirii”.

LIMBA DE PREDARE: limba română

EVALUARE: examen

BIBLIOGRAFIE:SELECTIVĂ:

PETRESCU, Camil — Comentarii și delimitări în teatru — Ediție, studiu introductiv, note de Florica Ichim — Ed. Eminescu, București 1983 (capitolul Seminarul de regie experimentală)

POPESCU, Marian — Drumul spre Ithaca de la text la imagine scenică — Ed. Meridiane, București, 1990

ZAMFIRESCU, Florin — Actorie sau magie — Ed. Privirea, București, 2003.

DONNELLAN, Declan — Actorul și ținta — reguli și instrumente pentru jocul teatral — Ed. Unitext, București, 2006.

Noțiuni despre alimentația actorului de teatru. Noțiuni despre comportamentul starului. Asumarea profilului de vedetă. Noțiuni despre protocolul și ierarhia personalului din teatru. Relația actor-regizor-scenograf. Redarea de materiale de cercetare. Nonrelația cu publicul. Desprinderea de cotidian. Noțiuni despre antrenamentul permanent al actorului în ceea ce privește scena. Recrearea personajului, al rolului și fascinația repetițiilor. Reguli de comportament ale actorului în afara spațiului scenic. Atitudinea de model într-o societate civilizată. Depășirea momentelor de trac din cadrul interviurilor, castingurilor și rolului pe scena de teatru. Asumarea pierderii unui rol. Ceea ce nu se face pe scenă.

LIMBA DE PREDARE: limba română

EVALUARE: verificare

BIBLIOGRAFIE:SELECTIVĂ:

Banu, George: Ultimul sfert de secol teatral, București, ed. Paralela 45, 2003.

Berlogea, Ileana: Teatrul și societatea contemporană. Experiențe dramatice și scenice ale anilor '60-'80, București, ed. Meridiane, 1982.

Béres, András: Text și spectacol, Târgu Mureș, ed. Academos, 2000.

Mandea, Nicolae: Teatralitatea. Un concept contemporan, București, UNATC Press, 2006.

Tonitzta-lordache, Mihaela și Banu, George: Arta teatrului, București, ed. Nemira, 2004.

Ubersfeld, Anne: Termenii cheie ai analizei teatrului, Iași, ed. Institutul European, 1999.

Practica spectacolului de teatru

Număr Credite: 2-2

An /Semestru: anul I, sem. V, VI

TIPUL DISCIPLINEI: specialitate

OBIECTIVELE CURSULUI: Cunoașterea și desfășurarea actului artistic în funcție de geometria prestabilită a spațiului scenic. Implementarea tehnicilor de vorbire adaptată scenei mari de teatru. Dilatarea mesajului. Adaptarea studentului la condițiile de muncă din teatrul profesionist. Antrenamentul prin repetiții în vederea creării unui personaj în parametrii textului dramatic. Aprofundarea noțiunilor de machiaj și coafură. Însușirea de noțiuni despre decorul, eclerajul și sunetul spectacolului de teatru ca elemente pseudo-scenice în crearea personajului dramatic

Asumarea personajului dramatic ținând cont de toate modalitățile de expresie ale spectacolului de teatru în funcție de proiectul regizoral.

CONȚINUT: Identificarea atmosferei și cheia din spectacolul jucat. Date de deconstrucție a personajului întâlnit în textul dramatic. Riscurile trecerii de la spațiul de laborator la scena mare de teatru. Cunoașterea și adaptarea la cerințele de folosire a recuzitei și costumului impuse de regizor și/sau scenograf. Asumarea și respectarea traseelor scenice în relație cu eclerajul, decorul sunetul și restul personajelor. Modalități de expresie artistică în funcție de cheia regizorală și atmosfera spectacolului. Traversarea spațiului scenic în diverse condiții (decor încărcat, heblu, apă, foc)

Măsuri de prevenție în ceea ce privește mașinăria scenică. Orarul spectacolelor și spațiul de timp pe care îl acordă actorul personajului său. Comportamentul actorului în afara spațiului scenic.

Lupte scenice

Număr Credite: 2-2

An /Semestru: anul III, sem. V, VI

TIPUL DISCIPLINEI: complementară

OBIECTIVELE CURSULUI: Optimizarea dezvoltării fizice a organismului, prin indici morfologici și funcționali proporționali, și a unei atitudini corecte a corpului; perfecționarea capacității motrice generale a studenților; îmbogățirea sistemului de cunoștințe, deprinderi și priceperi motrice de bază utilitar aplicative și specifice unor ramuri de arte marțiale și scrimii; formarea deprinderilor de bază, însușirea cunoștințelor necesare în interpretarea justă a scenelor de luptă cu mâinile goale (autoapărare) și duel, a luptelor judiciare, folosirea armelor specifice diferitelor epoci, atât pe scenă cât și pe platoul de filmare; deprinderea cu mânuirea armelor a căror utilizare se bazează pe mișcări de atac, contra-atac și apărare, perfecționarea simțului ritmului, elasticității și expresivității în mișcare; înzestrarea studenților cu tehnicile de activitate independentă; formarea și educarea spiritului de autodepășire, a trăsăturilor moral-volitiv, a simțului estetic, a capacității de apreciere și autoapreciere reală; favorizarea întreținerii și îmbunătățirii stării de sănătate; educarea sociabilității, colaborării, a spiritului de ordine și acțiune având la bază respectarea unui sistem de reguli; dobândirea unei mentalități de învingător; capacitatea de a utiliza calitățile native în suite de deplasări, blocaje și riposte; folosirea complexă a corpului în apărare și contraatac cu maximă eficiență și eficacitate generând realism în acțiune; conceperea și realizarea unor momente scenice prin valorificarea cunoștințelor teoretice și practice dobândite.

CONȚINUT: Prezentarea activității (cerințe, probe, norme de control). Probe și norme de control (evaluare inițială). Lupta scenică de tip judo și jiu-jitsu (elemente de shisei, shintai, kumi-kate, kuzushi, ukemi). Procedee tehnice de Ashi-Waza. Procedee tehnice de Koshi-Waza. Procedee tehnice de Kata-Te-Waza. Procedee tehnice de Sutemi-Waza. Lupta scenică de tip judo la sol Osae-komi-waza – Shime-waza - Kansetsu-waza. Tehnice articulare (Ude-garami, Juji-gatame, Ude-gatame). Lupta scenică de tip karate: Pozițiile în karate (poziții de așteptare, poziții de luptă, tehnica deplasărilor, mijloace naturale de luptă – suprafețe de lovire). Tehnica loviturilor cu membrele superioare (lovituri directe și indirecte). Tehnica loviturilor cu membrele inferioare. Tehnica de apărare. Tehnica asalturilor. Acțiuni din jiu-jitsu adaptate pentru scenă (acțiuni de atac și apărare – cheia simplă și dublă, cârlig, crucea etc.). Dezarmările cuțitului, bastonului și pistolului. Diverse acțiuni de atac și apărare. Lupta scenică de tip box – tehnica loviturilor. Tehnica de bază la trânta. Aplicații practice – scene de luptă. Conceperea și realizarea unor momente scenice prin valorificarea cunoștințelor dobândite. Probe și norme de control (evaluare finală).

Scrima scenică: Tehnica de bază a scrimei scenice pentru toate sistemele de luptă (armele în studiu, măsuri de securitate și materialele necesare cursului, locul de luptă pentru însușirea deprinderilor tehnice). Mișcările de bază (poziția de drepti, poziția inițială, scoaterea armei din teacă în poziția inițială, salutul cu arme, așezarea în poziția de gardă – de luptă, revenirea în poziția inițială, revenirea în poziția de drepti, poziția de repaus). Deplasări - (Pasul înainte și pasul înapoi; Dublul pas înainte și dublul pas înapoi; Saltul înainte și saltul înapoi; Pas sau salt lateral spre stânga sau spre dreapta). Poziții și mișcări - Schimbarea poziției de gardă spre înainte și spre înapoi; Schimbarea gârzii spre înapoi; Schimbarea direcției gârzii prin întoarcere; Fandarea; Revenirea din fandare cu piciorul drept; Revenirea din fandare cu piciorul stâng; Fandarea cu piciorul de dinapoi; Pas-fandare; Apelul. Tehnica brațului înarmat - Mâna înarmată în lina de luptă; Poziția brațului înarmat și parăzile; Caracteristicile parăzilor I-VI; Parăzile semicirculare; Apărarea prin distanță; Apărarea prin eschivă. Angajamentele și atacul în scrima scenică - Loviturile la vârf; Loviturile de tăiș; Loviturile de cap. Riposte - loviturile de vârf, tăiș, parăzi, riposte și contrariposte. Atacurile la armă - Bătaia aplicată – peste lama adversă; Presiunea aplicată – Peste lama adversă; Forțarea lamei adverse; Învăluirea lamei adverse. Eschivele - Eschivele efectuate din poziția de gardă; Eschivele efectuate din poziția stând; Apărarea prin distanță. Dezarmări și blocări. Învățarea de structuri tehnice de luptă bazate pe combinarea elementelor de atac și apărare executate în perechi și contact între armele partenerilor. Probe și norme de control. Verificarea cunoștințelor și abilităților dobândite.

LIMBA DE PREDARE: limba română

EVALUARE: verificare

BIBLIOGRAFIE:SELECTIVĂ:

Avram I., Karate Do, Editura ARC, 1992.
Bădescu L., Arte marțiale, Editura teora, București, 1998.
Berh B., Beck E., The complete guide fencing, Oxford: Meyer&Meyer Sport (UK) Ltd., 2007.
Charis E., Fencing: Steps to success, Human Kinetics Publishers, Inc., 2001.
Enache I., Judo, Jiu-Jitsu, Karate în lupta corp la corp, IGM, 1971.

Frazzei F., Judo de la centura alba la centura neagră, Editura Garell Publishing Hause, București, 1999.

Greco A., La didattica della scherma di spada, Editrice Sacel Napoli, 1940.

Matoteaux R.J., Ju-Jitsu antic japonez, Editura Garell Publishing Hause, București, 1998.

Matoteaux R.J., Takeda-Ryu – Ju-Jitsu Aiki-do, Editura Garell Publishing Hause, București, 1997.

Muraru A., Judo, Editura Sport-Turism, București, 1985.

Nelson J.M., Autoapărare – Trepte de succes, Editura Teora, București, 1996

Peligrini A., Scrima și lupta scenică, A.S.E., București, 1971.

Petrovici I.R., Slăvescu P., Stama T., Scrima de la A la Z, Editura Sport-Turism, București, 1974.

Vail J., Medieval and renaissance dagger combat, Paladin Press, US, 2006.

Arta actorului de film

Număr Credite: 3-3

An /Semestru: anul III, sem. V, VI

TIPUL DISCIPLINEI: specialitate

OBIECTIVELE CURSULUI: Recapitularea tehnicilor și a metodelor acumulate de student în Anul II de studiu al disciplinei Arta Actorului de Film și televiziune

Utilizarea mijloacelor de expresie a artei actorului în cadrul exercițiilor cu camera de filmat

Însușirea de noi mijloace de expresie ale actorului de film

Familiarizarea cu noi termeni tehnici specifici disciplinei

Vizionare filme de referință din cinematograful mondial

CONȚINUT:

Jocul actorului de teatru și cel al actorului de film.

Asemanari și deosebiri. Incadraturile. Cadrele de reacție.

Miscările de aparat. Unghiulata. Scenariul și decupajul filmic.

Monajul imaginii și mixajul sunetului. Filmul pentru televiziune și filmul publicitar. Muzica și dialogurile în film.

Dinamica și ritmul miscării actorului în film. Adaptarea actorului la diferitele spații dramatice ale filmului. Tehnica filmării necronologice. Machiajul actorului de film. Cum influențează machiajul jocul actorului de film.

Adaptarea actorului pentru filmarea în priză directă.

În orele de seminar se vizionează filme clasice care ilustrează conținutul cursului și se fac exerciții practice cu studenții pentru aplicarea în practică a celor discutate la curs. Exercițiile practice se filmează, iar conținutul acestor filmări este discutat cu studenții.

Diferite stiluri de joc actoricesc în film. Teatrul filmat. De la literatura la scenariu. Tehnica citirii corecte a decupajului.

Filmul de televiziune. Adaptarea actorului la jocul în platoul TV. Rolul obiectelor în cadru și jocul actorului de film cu parteneri inanimati. Tehnica filmării actorului de film cu trei camere simultan. Rolul partenerului în jocul de prim plan.

Unghiuri de filmare subiective. Racordurile în film.

Postsincronul. Postproductia și refacerea unor secvențe.

Racordul de stare sufletească.

LIMBA DE PREDARE: limba română

EVALUARE: verificare

BIBLIOGRAFIE:SELECTIVĂ: Francis Vanoye & Anne Goliot Lété, *Scurt tratat de analiză filmică*, Editura All

Educațional, București, 1995, traducere de Otilia-Maria

Covaliu & Carmen Dumitriu

Ileana Berlogea, *Liviu Ciulei-regizor pe patru continente*, Editura „Rampa și ecranul”, 1998

David Thompson & Ian Christie, *Scorsese despre Scorsese*, Editura Alfa, București, 2001, traducere de Radu Săndulescu

Elena Dulgheru, *Tarkovski- filmul ca rugăciune*, Ed. Arca Învierii, 2004

Artă vocală – Canto

Număr Credite: 2-2

An /Semestru: anul III, sem. V, VI

TIPUL DISCIPLINEI: complementară

OBIECTIVELE CURSULUI: Cursul va urmări atât dezvoltarea aptitudinilor vocale individualizate, cât și implementarea elementelor de tehnică vocală și a formării legăturilor asociative dintre segmentele respirație – vibrație – rezonanță. În același timp se va urmări dobândirea cunoștințelor muzicale necesare în cânt de către un viitor actor. Noțiunile de bază ale artei cântului care trebuie predate studentului se referă la: 1) Conduita fonatorie (ținută, atitudine, expresie); 2. Cunoașterea vocii ca instrument al cântului : a. respirația (tipuri de respirație, respirația justă, exerciții respiratorii, gimnastică respiratorie); b. modelarea sunetului în segmentul orofaringian (atacul sunetului; rezonanță; sprijin; sensibilități interne); c. dicția (articulație, pronunție, expresivitatea cuvântului); d. controlul critic auditiv și senzorial în cânt (audiție, percepție, imagine și sens); e. igiena vocală.

CONȚINUT: Exerciții pregătitoare pentru cânt. Exerciții de respirație. Exerciții melodice de memorizare. Exerciții de dezvoltare a simțului ritmic. Exerciții armonice la două voci. Învățarea și memorarea unor melodii din repertoriul clasic. Învățarea și memorarea unor melodii din repertoriul de muzică ușoară. Învățarea și memorarea unor melodii din repertoriul de muzică populară. Studiu unor piese muzicale cu acompaniament instrumental. Învățarea și memorarea unor melodii din repertoriul copiilor.

LIMBA DE PREDARE: limba română

EVALUARE: verificare

BIBLIOGRAFIE:SELECTIVĂ:

Lupu, Jean, *Educarea auzului muzical dificil*, Editura Muzicală, București, 1991;

Menuhin, Y., *Muzica omului*, Editura Muzicală, 1987.

Oprea, Gheorghe și Agapie, Larisa, *Folclor muzical românesc*, Ed. Didactică și pedagogică, București, 1983.

Dans contemporan

Număr Credite: 2-2

An /Semestru: anul III, sem. V, VI

TIPUL DISCIPLINEI: complementară

OBIECTIVELE CURSULUI: Dansul contemporan propune o perspectivă aparte asupra multiplelor posibilități de abordare a corpului, a mișcării și a decodificării acesteia, fără să intenționeze înlocuirea modelului clasic de construire a mișcării.

Având în vedere demersul didactic se vor lua în considerare elemente din tehnicile consacrate (Martha Graham, Merce Cunningham, José Limon)

În abordarea informațiilor oferite studenților, cadrul

didactic va urmări ca aceștia să le reinterpreteze permanent, în vederea dezvoltării creativității.

Prin modalitățile de lucru propuse, se va urmări promovarea unei logici nonlineare, atât în lectura, cât și în structurarea unui text coregrafic.

CONȚINUT:

Corpul în mișcare și elementele de studiu ale corpului. Studiul vitezei, intensității și duratei elementelor specifice dansului contemporan. Abordarea unei respirații specifice elementelor de mișcare în dansul contemporan. Principii de bază ale elementelor de exersare: curb-flat, contraction-release, down-up. Elementele de expresivitate scenică creativă, utilizând limbajul propriu artei contemporane. Tehnici de improvizație pe teme date. Structuri de mișcare care integrează dinamici și spații diverse. Studierea calității dansului, logica înlănțuirii mișcărilor, adecvarea la problematica abordată. Evaluarea cunoștințelor practice.

LIMBA DE PREDARE: limba română

EVALUARE: verificare

BIBLIOGRAFIE:SELECTIVĂ:

Ducan, Isadora, *Viața mea*, Ed. Editex, București, 1993

Razan, Fernand, *Dictionnaire du Ballet Moderne*, Ed. Spadem, Paris, 1957

Negry, Gabriel, *Codex choreic. Sinteze coregrafice comentate*, Ed. Little Star Impex, București, 1996

Hoverre, Jean-Georges, *Scrisori despre dans și balet*, Ed. Muzicală, București, 1967

Tarașov, N.I., *Metoda antrenamentului clasic*, Ed. De Stat „Arta”, 1940

Toader, Nicoleta, *Caracteristicile coregrafiei românești contemporane*, *Bibliografia Liceului de coregrafie*, Cluj, 2000

Urseanu, Tilde, *Istoria baletului*, Ed. Muzicală, București, 1967

Vallery, Paul, Degas. *Dans. Desen*, Ed. Meridiane, București, 1968

Vătășianu, V., *Istoria artei europene*, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1967

Tehnici de teatru-dans

Număr Credite: 2-2

An /Semestru: anul III, sem. V, VI

TIPUL DISCIPLINEI: complementară

OBIECTIVELE CURSULUI: Dezvoltarea simțului artistic, a imaginației creatoare și a expresivității mișcărilor în vederea elaborării pe baza unei idei, teme, al unui program expresiv (compoziție de ansamblu) prin îmbunătățirea capacității de a reda prin gest, mișcare, atitudine, diferite stări sufletești, sentimente. Se urmărește trecerea de la creativitatea latentă la cea manifestă, procesul creativ, aportul intelectual, afectiv, motivațional și valoarea comunicativă a expresiei corporale, dezvoltându-se ca produs al pregătirii de dans. Perfecționarea tuturor cunoștințelor de profil acumulate.

CONȚINUT:

Tehnica baletului modern: Studiul la bară. Tehnica baletului modern: Studiul la centru. Tehnica dansului modern: Legări de elemente tehnice specifice dansului modern. Tehnica dansului sportiv: Secțiunea standard: quick-step. Tehnica dansului sportiv: Secțiunea latino: jive. Modalități de exprimare gestuală a stărilor afective.

Categoriile de gesturi și mișcări motrice întâlnite în teatru-dans. Tehnici de comunicare nonverbală. Euristica și creativitatea artistică. Noțiuni de compoziție a unui dans scenic cu tematică dată. Coregrafiile cu elemente liber alese.

LIMBA DE PREDARE: limba română

EVALUARE: verificare

BIBLIOGRAFIE:SELECTIVĂ:

Badea, M, 2008, Baletul, Editura Aius, Bucuresti

Badian, V, 1977– Expresie și improvizație scenică, curs practic, București

Dragnea, A, 1999 – Teoria activităților motrice, București,

Năstase V., 2002, Tehnica în dansurile standard, edit.Paralela 45, Bucuresti

Năstase V., 2002, Tehnica în dansurile latino, edit.Paralela 45, Bucuresti

Visan, A, 1998, Îndrumar de dans, Reprografia ANEFS, București

Vulcănescu, R, 1984, Istoria și arta, editura Dacia, Bucuresti

www.dancesport.ro.

LIMBA DE PREDARE: limba franceză

EVALUARE: verificare

BIBLIOGRAFIE:SELECTIVĂ:

GHIDU, George, Conjugarea verbelor franceze, Editura Stiintifica si Enciclopedica, Bucuresti, 1983

CHRISTENSEN, Marie-Hélène, FUCHS, Maryse, KORACH, Catherine Schapira, Gramatica limbii franceze de la A la Z, Teora, Bucuresti, 2004

SARAS, Marcel, STEFANESCU, Mihai, Gramatica limbii franceze prin exercitii, Editura Gramar 100+1, Bucuresti, 2000

Limba franceză

Număr Credite: 2-2

An /Semestru: anul III, sem. V, VI

TIPUL DISCIPLINEI: facultativă

OBIECTIVELE CURSULUI: Cunoaștere, înțelegere, explicare și interpretare: îmbogățirea vocabularului general; cunoașterea și utilizarea adecvate a terminologiei de specialitate, precum și a structurilor gramaticale aplicate și aplicabile limbajului de specialitate; dobândirea competențelor lingvistice implicate în procesul de interpretare și traducere a unor texte dramatice/de specialitate din domeniul Actorie - Arta Actorului. Instrumental-aplicative: comunicare orală pe teme de specialitate; folosirea diverselor acte de limbaj adecvate în potențiale situații de comunicare profesională din domeniul de specialitate; comunicare scrisă (redactare prezentare scurtă, CV, scrisoare de intenție). Atitudinale: valorificarea optimă și creativă a propriului potențial în pregătirea la limba străină.

CONȚINUT: Terminologie de specialitate.Vocabular (Studiu text și lexic specializat). Moduri verbale personale. L'indicatif. L'imperatif. Le conditionnel. Le subjonctif (Studiu de text. Exerciții lexico-gramaticale). Terminologie de specialitate. Compunerea unor texte specializate. Dezvoltarea capacității de receptare a mesajului oral (Proiecție film/audiție înregistrări în limba franceză). Moduri verbale impersonale. L'infinifitif. Le participe. L'accord du participe passé. (Studiu de text. Exerciții lexico-gramaticale). Comunicare orală profesională (exprimarea/argumentarea unor opinii pe teme date). Terminologie de specialitate. Traducerea în limba română a unor fragmente din texte literare /dramatice de autori francezi. Analiza unui text dramatic în limba franceză. Noțiuni de bază. (identifier le genre, la fonction dramatique, les relations entre les personnages, l'espace scénique). Exprimare scrisă. Documente profesionale. (Rédiger une lettre de motivation). Dezvoltarea capacității de receptare a mesajului oral (Proiecție film/audiție înregistrări în limba franceză). Exprimare scrisă (Rédiger un résumé). Comunicare orală profesională (Jeux de rôle).

Decan,
Prof.univ.dr. Nicu PANEA

